Milliyet
ÇOCUK
19 Mayıs 1980 ● Sayı:20 ● 20 Lira

Her hafta
Milliyet
ÇİZGİ-ROMAN
dergisi
armağan ediyoruz

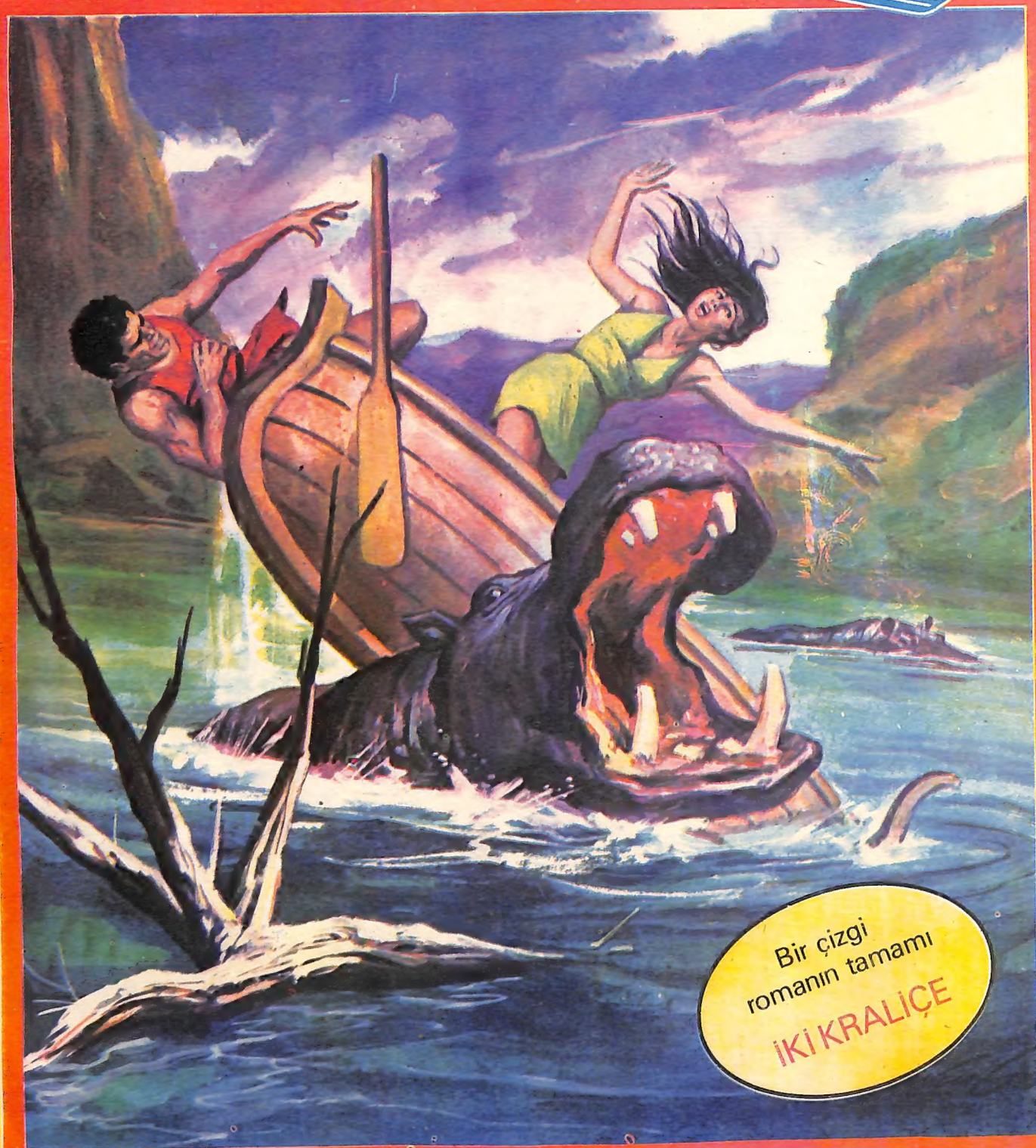

Bir çizgi romanın tamamı
İKİ KRALİÇE

TEMEL REİS

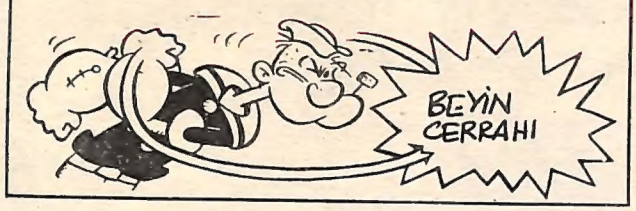
BEYİN CERRAHI

HAYIR!
AMA EFENDİM, ÖNCE YEMEK YEMEME İZİN VERİN

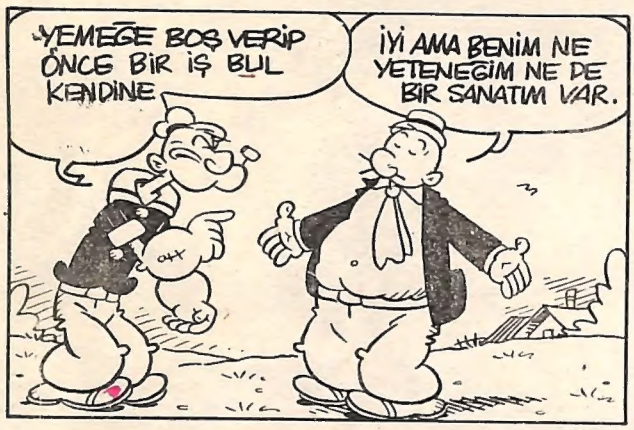
YEMEĞE BOŞ VERİP ÖNCE BİR İŞ BUL KENDİNE
İYİ AMA BENİM NE YETENEĞİM NE DE BİR SANATIM VAR.

ÖĞRENMEK İÇİN ÇOK YAŞLI SAYILMAZSIN..
DOĞRU! AMA İNSAN ÖĞRENİNCEYE DEK YEMEK DE YEMELİDİR.

PEKİ BİR İŞ BULUNCAYA DEK SANA YEMEK SAĞLAYACAĞIM...
OLUR O ZAMAN KENDİME UYGUN BİR İŞ BULAYIM...
HIMM!
?
?

YEMEĞE GİDELİM KARARIMI VERDİM.
HARİKA.. SENİNLE ÖVÜNÜYORUM... NE OLACAKSIN?
© King Features Syndicate, Inc., 1978. World rights reserved.

BEYİN CERRAHI OLACAĞIM...
!

YANİ EFENDİM TUTKULARA HİÇ Mİ SAYGINIZ YOK?
AMA İYİ BİR ŞEY YAPMAK İSTİYORDU..
BELLİ... BİR BEYİN CERRAHI OLMAK İÇİN YILLARA GEREK OLDUĞUNU BİLİYOR AMA...
BUD SAGENDORF
7-16

Milliyet
ÇOCUK
DERGİSİ

Pazartesi günleri yayımlanır

19 Mayıs 1980

1980 / Sayı 20 / Sıra 364

Sahibi:
Milliyet Yayın A.Ş. adına
ERCÜMENT KARACAN

Genel Yayın Yönetmeni:
ÜLKÜ TAMER

Sorumlu Yazı İşleri Yönetmeni:
GÜL ÖNET

Teknik Yönetmen:
MEHMET İLKORUR

Adres:
MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ
Milliyet Yayınları
Basın Sarayı
Cağaloğlu
İstanbul

Abone ve Satış için Başvuru Adresi:
MİLLİYET GAZETESİ
Satış Servisi
Cağaloğlu
İstanbul

Abone Koşulları:
1 yıl: 1014 TL
6 ay: 507 TL
Uçakla:
1 yıl: 1092 TL
6 ay 546 TL
Yabancı ülkeler için ayrıca posta ücreti eklenir

Dizgi:
Milliyet Yayınları

Baskı:
Milliyet Ofset Tesisleri

Türkiye'de satış fiyatı:
20 TL
Kıbrıs'ta satış fiyatı:
25 TL

bizden size

SEVGİLİ çocuklar yeni bir haftada sizlerle birlikte olmaktan mutluluk duyuyoruz. Söze, bu sayımızdan itibaren başlayan yeni konularımızı anlatmakla başlayalım.

TAŞKIN Amca, gene sizlerle birlikte olacak. Bu sayıda ilk yazısını bulacaksınız. Okulunuzda oynayabileceğiniz kısa oyunlar (skeçler) yazacak sizin için... Severek okuyacaksınız.

SİZLERDEN gelen yüzlerce mektup, dergide bir pul köşesinin oluşmasını sağladı. "Pul Koleksiyoncuları Klübü" Genel Başkanı İzzet Kılınç bize mektupla başvurarak, dergide sizlerin mektuplarını okuduğunu ve bize bir pul sayfası hazırlamayı istediğini söyledi. Sevinerek kabul ettik. İzzet Kılınç 1927 doğumlu. Ankara İktisadî Ticarî İlimler Akademisi son sınıf öğrencisi. 12 yıldan beri pul topluyor. 1977 yılında bu klübü kurdu ve o günden bu yana klübün genel başkanlığını yapıyor. Bu sayımızda ilk yazısını bulacaksınız. Pul meraklılarının olduğu kadar diğer arkadaşların da bu sayfayı ilgiyle okuyacağından eminiz.

BU haftaki öykünüz Celâl Özcan'dan: "Yaramaz Davulcu". Çoğunuzun televizyondan tanıyacağını sandığımız ünlü bir müzik adamımızın çocukluk öyküsünü anlatıyor size Celâl Özcan. Adını duydunuz mu bu müzikçimizin: Okay Temiz... Bu ilginç öyküyü seveceğinizi umuyoruz.

BİR de şiir-öykü var bu sayımızda. Süleyman Bulut, "Göğce Balık ile Ağca Balık Böyle Gitti Tavaya/Kızarmaya" adındaki bu şiir-öyküyü sizler için yazdı.

Gelecek hafta tekrar birlikte olmak üzere hepinize esenlikler dileriz, sevgili okurlarımız.

OKURUN SESİ

● **TOLGA TEM** *(Ankara):* Tele-Yunus bir süreden beri dergimizde yayınlanmıyor. Onu tekrar aramızda görmek istiyoruz.

● **HAKAN AYAZ** *(İzmir):* Milliyet Çocuk Dergisini çok seviyor ve beğeniyorum. Futbolla ilgili yazılara yer verebilir misiniz?

● **SEVGİ TÜRK** *(Eskişehir):* Dergimizi çok beğeniyorum. Yabancı ülkelerden arkadaşlar edinmemizi sağlarsanız ve yabancı çocuk dergilerinin mektup köşelerinin adreslerini verirseniz sevinirim.

● **ZEYNEP ÇİZMELİ** *(Ankara):* Dergimizi çok beğeniyorum. Acaba pul köşesi gibi bir bale köşesi de açar mısınız?

● **MUSTAFA GÜNAY** *(Akhisar):* Dergimizi okuyorum ve çok seviyorum. Acaba edebiyat konularına daha çok yer verir misiniz?

● **OKTAY ÖZENGİN** *(Menemen):* Dergimizi çok seviyorum. Çocuk Dergisi yetkililerine teşekkür ederim. Eskiden olduğu gibi poster yayınlarsanız sevineceğim.

UZAY ÇOCUKLARI

TEMBELLER ADASI

MISTIK

KÜÇÜCÜK.. BİR KUZU OLDUĞUNA BAKMADAN KRALA KORKAK DİYORSUN HA?

DEMEDİM ÖYLE BİR ŞEY ŞÖYLEMEDİM!

KONUŞURKEN KAŞLARINI ÇATIYOR. BU BİZE KARŞI GELİYOR DEMEKTİR.

HAKLISIN YETKİLİLERE KARŞI GELMEK SUÇTUR...

BU KUZU ÇOK DİK KAFALI...

YETKİLİLERE KARŞI GELMEK SUÇTUR!

KARŞI GELMEDİM.. KORKAK DEMEDİĞİMİ SÖYLÜYORUM...

DİKKAT ET SÖYLEDİĞİN HER SÖZ SUİÇ OLUYOR.. ŞİMDİ YÜZÜME BAKA BAKA KORKAK DEDİN..

HAYIR!... KORKAK FALAN DEMEDİM...

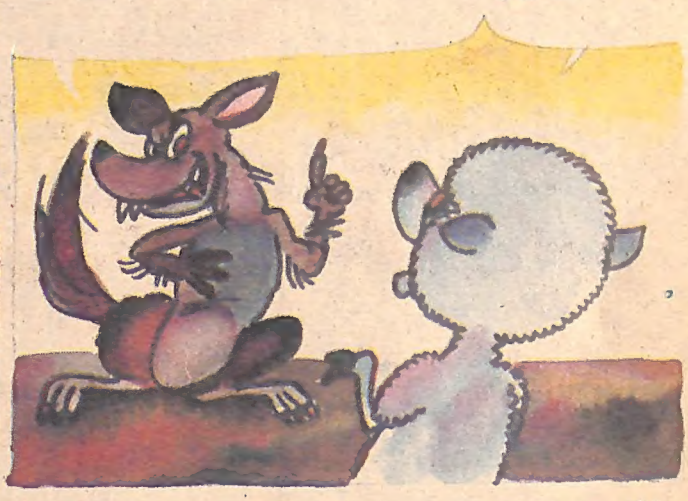

HAH.. "KORKAK DEMEDİM" CÜMLESİNDE KORKAK SÖZCÜĞÜ YOK MU?...

EVET VAR.

İŞTE. KORKAK DEDİĞİNİ SEN DE ONAYLADIN...

ÇABUK OL. ÇABUK. ÇOK ACIKTIM...

YÜRÜ BAKALIM. CEZANI ÇEKECEKSİN.

ARTIKLARINI DA BİZ YİYECEĞİZ. YAŞADIK GENE

AHH-AAH! KARDEŞ KRALIN YEDİĞİ KAÇINCI KUZU BU..

HAKLISIN KARDEŞ. YAZIK OLUYOR KUZUCUKLARA...

ÇEKİLİN YOLUMUZDAN BE! NE BAKIYORSUNUZ ÖYLE İNEK GİBİ BE!

AMAN ÇEKİL KARDEŞ BULAŞMASINLAR. İNEK ETİNDEN DE HOŞLANIR BUNLAR..

HEY! ÇAKALLAR. KUZU SUÇSUZ... KRALA KORKAK DİYEN BENİM!

SUS.. KRALIMIZ AÇ.. AYI ETİNİ BİLE GERİ ÇEVİRMEZ..

YETER BE. KRAL HEP KENDİSİNİ DÜŞÜNÜYOR...

O ETLE BESLENDİĞİ İÇİN YİYECEĞİ BOL... AMA BİZ OT YİYENLER ORMANA GİTMELİYİZ...

KRAL CESURSA ORMANA GİTSİN.

SUSMAZSAN AĞZINI YIRTARIM SENİN..

KIZMA ÇOCUĞA KIZMA. KÜÇÜK AYI HAKLI..

ŞUNA BAK KÖRPECİK KUZUYU ÇITIR ÇITIR YEDİ

BİZ DE BURADA DURUP İNEK GİBİ SEYRETTİK.

HEM ORMANDA YAŞAMIYORUZ. HEM DE ORMAN YASASI UYGULUYORLAR..

KRAL KORKAK OLMADIĞINI GÖSTERSİN BİZE..

BÖYLE KRAL OLMAZ. ASLANI İSTEMİYORUZ..

KORKAK KRAL İSTEMİYORUZ..

DUYUYOR MUSUN ASLANIM, ŞU HAYVANLARA YİĞİTLİĞİNİ GÖSTERMEZSEN KRALLIK ELDEN GİDECEK..

AMA ORMANA GİRERSEM ÖLÜRÜM...

GİRMEZSEN DE AÇLIKTAN ÖLÜRSÜN. ŞU HAYVANLARI YATIŞTIRMALISIN.. HAYDİ DAVRAN..

KORKAK KRAL İSTEMİYORUZ.. ASLANI İSTEMİYORUZ. SAVUNMASIZ KUZULARI BABAM DA YER... KRAL MERTSE ORMANA GİTSİN...

KUŞ BEYİNLİ NE OLACAK.. GEVEZELİĞİN YÜZÜNDEN BU DURUMA DÜŞTÜM..

HABERCİLİK GÖREVİNİ SİZ BANA VERMİŞTİNİZ, SAYIN KRALIM...

SENİ PARÇALAYACAĞIM.. TÜYLERİNİ YOLUP BİR LOKMADA YUTACAĞIM!

SOFRANIZDA BANA YER VERMENİZ BÜYÜK İNCELİK SAYIN KRALIM...

AMA ŞÖLENİNİZE KATILAMAYACAĞIM İÇİN ÜZGÜNÜM..

KAÇMA TÜYSÜZ KUŞ KAÇMA GEL BURAYA!

GÖREVİMDEN AYRILIYORUM, BUNDAN BÖYLE EMRİNİZDE OLMAYACAĞIM. OH BE! BİR KUŞ GİBİ HAFİFLEDİM ŞİMDİ...

KORKAK KRAL! KORKAK KRAL!

SUSUN!.. KRALINIZ KORKAK DEĞİLDİR..

KORKAK DEĞİLSE ORMANA GİTSİN...

HAYDİ ASLANIM BİRAZ CESARET..

ANLAŞILDI.. MADEMKİ TEMBELLERLE SAVAŞ İSTİYORSUNUZ, ORMANA GİDİYORUZ... HAYDİ YÜRÜYÜN ORMAN YÖNÜNE...

SEN ÖNDE GİDECEKSİN!

ÖNCE SEN GİDECEKSİN!

KRALLAR ÖNDE GİDER!

DEVAMI EDECEK

ÖYKÜ

YARAMAZ DAVULCU

CELAL ÖZCAN

MÜZİK odasına ilk girenler 'yaramaz takımı'ydı. Başkan Mübeccel daha önceden kapıyı açar, öğretmenin masasını, piyanonun tozlarını alır temizler; tebeşirliyse tahtayı da siler, bir iki porte çizerdi.

'Yaramaz takımı müzik derslerinin öncesinde 'teneffüs' yapmazdı. Daha ders zili çalmadan içeri girerdi. Geçer, arkadaki yerini alırdı. Başlardı çalışmaya!

Bu grup 'Yurttan Sesler'e çalışırdı. Halk türkülerine.

Müzikçi Neyyire Hoca'nım derse girer girmez, hemen öndekilere bakardı. Önde oturan üç dört kız çocuğuna. Sonra, kendisine yaklaşıp dalkavukluk eden bir iki erkek arkadaşa da selâm verir, doğru piyanonun başına otururdu. İkinci sıra ve daha arkadakileri görmezdi. Belki de görmek istemezdi. İlgilenmezdi onlarla. Hele en arkadakilerle. Yani "Yurttan Sesler Grubu" dediklerimizle.

"Müzik sevenler önde oturmalı." derdi. / "Ama öğretmenim, önde ancak beş altı kişiyi alacak yer var. Hepimiz sığmayız ki oraya." / "İşte o kadar; müzik sevenler, ilgisini önde oturarak belli etmeli." / "Ama öğretmenim!.." / "Sus, otur yerine!.."

Sıralar üçer kişilikti. Bu küçücük sıralara dört, hatta beş kişinin oturduğu saatler de olurdu. Özellikle değerlendirme saatlerinde. Öğretmen sınav yapıp not atacakken. Neyyire Hanım önde oturanların birdenbire fazlalaşmasına bakmazdı. Onlara iyi not verirdi. Böylece pek az zayıf alan olurdu.

Yaramazlar, ne yapardı? Ne yapacak, halk türküleri söylerdi. Arada da klasik müzik. Bu grubun içinde birisi vardı, hele birisi! Onun yönetiminde yurttan sesler korosu oluşturulmuştu. Öğretmenimizin ilgisi yoktu bu grupla. Koronun sazcıları, sesçileri, sözcüleri... Her şeyi vardı: Sıralar darbuka, eller çomak, çubuk; ağızlar saz ve sözdü. Bazen sınıfın daha disiplinli, dersleri iyi olanları da bu topluluğa konuk olurdu. Sırayla. Müzik odasında ikinci, üçüncü ve daha arkadaki sıralarda oturanlar zaman zaman türkü söyleme, saz çalma (!) zevkini böylece tadarlardı. Hele Neyyire Hanım'ın piyanoyla iyice bütünleştiği saatlerde.

'Koro'yu yöneten kısa boyu, ince yapısı, cin gibi gözleri, olasıya sevimli yüzüyle bir arkadaştı. Sıraları 'darbuka', 'davul' kabullenir, 'başla' derdi. Artık onun işaretiyle halk türküleri başlamış olurdu. Bu türkülerle, Neyyire Hanım'ın piyanosundan çıkan sesler birbirine karışırdı. Piyanoya uyup okul şarkıları ya da melodi çalışan 'müziksever' arkadaşların sesleri de katılınca, içerde benzeri olmayan bir karmaşa doğardı. Garip bir ses yoğuşumu, kişiyi hem güldüren, hem kızdıran. Gülen bizler, kızan çoğu kez Neyyire Hanım'dı. Arka sıraların 'halk müziği'ne, arada da klasik müziğe ağırlık veren şöleni çoğumuzun hoşuna giderdi. Gülünürdü, el çırpılırdı. Mustafa (bir adı da Kel'di), Turan (bir adı da 'Sarı'ydı), Erkan (bir adı da 'Adalı'ydı) ve ötekiler... 'Grup'un 'asları'ydı. Asların başında da bizim 'darbukacı'. Onun durmayan sıra dumburdatmasına ve baş göz işaretlerine göre 'şef'e uyanlar gibi sürdürülürdü türküler! "Düriye'min güğümleri kalaylı, ah, kalaylı..." / "Fincanı taştan oyarlar balam, oyarlar; içine bade koyarlar..."

Arada Neyyire Hanım ipincecik sesiyle öyle bir bağırır, öyle bağırırdı ki, ortalık bu keskin sesin yırtan, tırmalayan etkisiyle önce ürperirdi. Sonra, (hemen sonra) gülüşmeler gelirdi.

"Git kızım, git Müdür Bey'i çağır! Burda yaramazlık edenler var! Şunları sustursunlar, alıp götürsünler!"

Müdür Bey'in bu çağrılardan hiçbirine geldiğini anımsamıyorum. Yoksa çağrıcı arkadaş Müdür Bey'e gitmez miydi? Belki de öyleydi.

Neyyire Hanım gene bağırır:

"Evlâdım etmeyin, eylemeyin!.."

Sınıf başkanı Mübeccel en ön sıradaki yerinden arkaya dönerdi:

"Yapmasanıza be!.."

"Yok canıımm! Büyük müzisyen!.. Solfej Abla!.. Sen de..."

İşte böyle bir durumda, sorunu çözümlemek için koronun davulcusu ayağa kalkardı:

"Öğretmenim, ne olur azıcık da bizim türkülere kulak verseniz!"

Başlardı gülüşmeler. Arkadakiler hep birlikte:

"Ne olur öğretmenim!.." şeklinde yalvarır bir tonda dilekte bulunurlardı.

"Ne demek o, ne demek? Öyle şey mi olurmuş!"

"Öğretmenim, bunlar bizim halkımızın öz müziği. Sizin öğretmeye çalıştıklarınızı da belleyelim; ama arada sırada bunlara da yer verin."

Mustafa, ince, uzun boyuyla şöyle bir doğrulur, derdi ki:

"Öğretmenim, s'z önde oturmayanları müzik sevmeyenler' diye tanımladınız. Biz de burada, bildiğimiz parçaları seslendirerek, müzikseverliğimizi kanıtlamaya çalışıyoruz."

Sarı Turan kalkardı:

"Öğretmenim, bizler, müzik odasına herkesten on beş dakika önce geliyoruz. Yani müziği seviyoruz."

Neyyire Hoca'nım ne yapacağını şaşırırdı. Bizim 'darbukacı'ya dik dik bakardı. Bir şeyler söylemek ister, ama çıkarmazdı ağzına kadar getirdiklerini. Bize öyle gelirdi ki, öğretmenimiz çaresiz, eline verilmiş bir programı uygulamakla yükümlüdür. Ama, ah... ah, arada bir, şu türkülere de yer ayırıp yeni denemelere girişseydi!..

Bizlerde bu tür duyarlık o çocuk yaşının yaramazlıkları sırasında gelişmişti. Müzik öğretmenimizin bilerek ya da bilmeyerek ilgisini kestiği 'arka sıralar'daki başıboşluğumuzda.

Bir gün öğrendik, Neyyire Hanım ölmüş. Üzücü bir aile olayının etkisiyle dalgın dalgın yürüyormuş. Ayrımına varamadığı bir kamyonun önüne önüne gitmiş. Tekerleklerin altında kalmış; orada ölmüş. Bu habere en çok üzülen 'Yurttan Sesler Grubu'ydu. Sınıf gözyaşı döktü, ağladıysa, en çok onlardı dövünen.

Müzik öğretmenimizin ölmesiyle sınıfta durum birden değişiverdi. "Arka-ön" sıralar ayrımını bırakıp kendimize çekidüzen verdikti. Öğretmenimizin anısına saygıyla. Onun tertemiz uğraşımında, kin, garez yoktu. Bağırışlarındaki sevimlilik hâlâ gözlerimin önünde. Her piyano sesi, her türkü ve her solfej bir Neyyire Hanım imgesini sanırım benim gibi tüm arkadaşlarımızın gözleri önünde canlandırır.

Arka sıraların 'darbukacı'sı, işi daha bir ciddiye almaya yönelmişti. Bu arkadaş 'gerçekten çok güzel 'bateri', 'davul' çalıyordu. Kendisine 'oyun', bize zevkli izleme fırsatları yaratan davul çalışlarında belli bir yeteneğin belirtileri yansıyordu.

O sıralar orta ikideydik. Geldi orta üç ve sonrası. Liseydi, meslek okuluydu, sanatsal nitelikli okullardı; ya da okulu sürdürmekten vazgeçişlerdi... Elbet herkes bu bir yola, bir yöne yürümüştü.

Zaman geliyor, bu durum herkeste benzeşiyor. Küçücük yaşlardan başlayan birliktelik, bir yere varınca kendini ister istemez 'ayrılık'a bırakıyor. Evet, istemeden oluyor bu. Yaşamın değiştirilemez gerçekliği. Bizim sınıf da dağılıvermişti.

Ertesi yılın yaz dinlencesi. Büyük Çekmece'de Kapri Plajı'nda (şimdi Belediye Plajı'dır) gişede biletçilik yapıyorum. Hem harçlık çıkarıyorum. hem fırsat buldukça denize girip dinleniyor, eğleniyorum.

Geceleri plajda kalıyorum. Bitişiğimizde askerî plaj var. Subay ailelerinin yaz dinlencesinde kamp yaptıkları plaj yeri. Zaman zaman oraya da geçtiğim olurdu. Sakin, dalgasız bir deniz gecesi. Arkadaşım Attilâ (o zamanların ünlü sinema oyuncusu Muzaffer Tema'nın yeğeni) ile kıyıya doğru yürüyoruz. Bir ara kampın bir uç yerinden bu yana bir akordiyon sesi geldi. Akordiyon çalan kişi gecenin loşluğunda yarı belirli görünüyordu. Bir sandalyeye oturmuş, kıyıda tek başına çalıyordu. Akordiyondan çıkan sesler hoşumuza gitmişti. Napoliten bir müzik parçası: Portofino' muydu neydi?

"Hadi o yöne gidelim. Daha yakından dinleyelim." / "Hadi."

Yürüdük. Akordiyonu çalanın yanına gelince neden birdenbire donup kaldık biliyor musunuz? Bu kişi, bizim eski okul arkadaşlarımızdan biriydi. Hani, müzik derslerinde arka sıralardaki yaramazlar korosunu yöneten bir öğrenci vardı ya, işte o. 'Darbukacı' mı, 'baterici' mi, 'davulcu' mu; ne derseniz deyin artık. Ta kendisi. Birden ayağa fırladı. Akordiyonu sandalyeye koydu. El sıkıştık, sarılıştık, öpüştük.

'Hoşbeş'ten sonra, "Nerde okuyorsun? Ne yapıyorsun?" soruları ve yanıtları. Bizim bay 'davulcu' şöyle yanıt vermişti:

"Ben, demişti, Ankara'dayım; Konservatuvar'da."

"Yapmaa!.. Hangi bölümdesin?"

"Bateri bölümünde." demez mi? Kahkahalarla güldük. Güldük ama, nasıl olmasındı? Bu çocuk tam yeteneğine uygun bir okula gitmişti. Seviniverdik. Attilâ Kabataş Lisesine gidiyordu galiba, ben de öğretmen okulundaydım.

Sonra gecenin ılık, okşayıcı sessizliğinde iç geçirerek Neyyire Hanım'ı andık. Saygıyla söz ettik ondan. Özellikle bizim 'baterici'.

Neler oldu, ne kadar zaman geçti aradan? Gene ayrı coğrafyalarda, ayrı konumlarda yaşıyor, çalışıyorduk. Birbirimizin izini yitirmiş durumda.

Yıllar sonra bir gün 'baterici'nin babasına rastlamıştım. "Ankara'da, bir büyük otelde çalışıyor." demişti. Bir caz topluluğu kurmuş. Topluluğa kendi adını vermiş. Bir iki yıl sonra gazetenin birinde renkli, büyükçe bir fotoğraf gördüm: Sakallı bir adam; yanında sarışın, güzel bir kadın. Şöyle yazıyordu: "İsveç'ten gelin getiren Türk Damat..." / Montekarlo'da, İsveç'te ve öteki Avrupa ülkelerinde çalışmış. O küçümencik yaşlarda, içinde yeşerttiği yeteneğini kanıtlayarak. Bizim ezgilerimizi temel almış. Bunlara Afrika, Asya seslerinden eklemeler yapmış. Bu tür işlemlere 'bileşim' dendiğini biliyorsunuz. Sanatta yapılan bileşimler 'evrensel' bir değerlilik kazanır. Her yerde, her zaman sevilir, tutulur.

Yukardan beri sözünü ettiğim, dün'ün yaramaz çocuğu, şimdilerin başarılı sanatçısı kim, biliyor musunuz? OKAY TEMİZ. Hani şu, televizyonda birkaç kez zil, çan sesleriyle bezediği davul bateri çalışlarıyla izlediğimiz. Hani bizim çalgılarımızla, bizim halkımızın ezgileriyle yenilikler yapan OKAY TEMİZ.

YAZAR

19 41 yılında Mudurnu'da doğdu. Öğretmen Okulu'nu ve Eğitim Enstitüsü Edebiyat bölümünü bitirdi. Şimdi öğretmenlik yapıyor.

Yazar çeşitli dergilerde yayınladığı öykülerle tanınmaktadır. Ayrıca, "Sokak Kedileri" adlı sizler için yazdığı çocuk öyküleri kitabı ve basılmak üzere sıra bekleyen kitapları vardır.

Aşağıda Özcan'ın sizler için yazdığı son öyküyü okuyacaksınız.

Yaz tatilinizi yararlı bir uğraşla geçirmek isterseniz..

HAFTAYI BEKLEYİN!

aradığımız siz olabilirsiniz.

ECE YAYINLARI

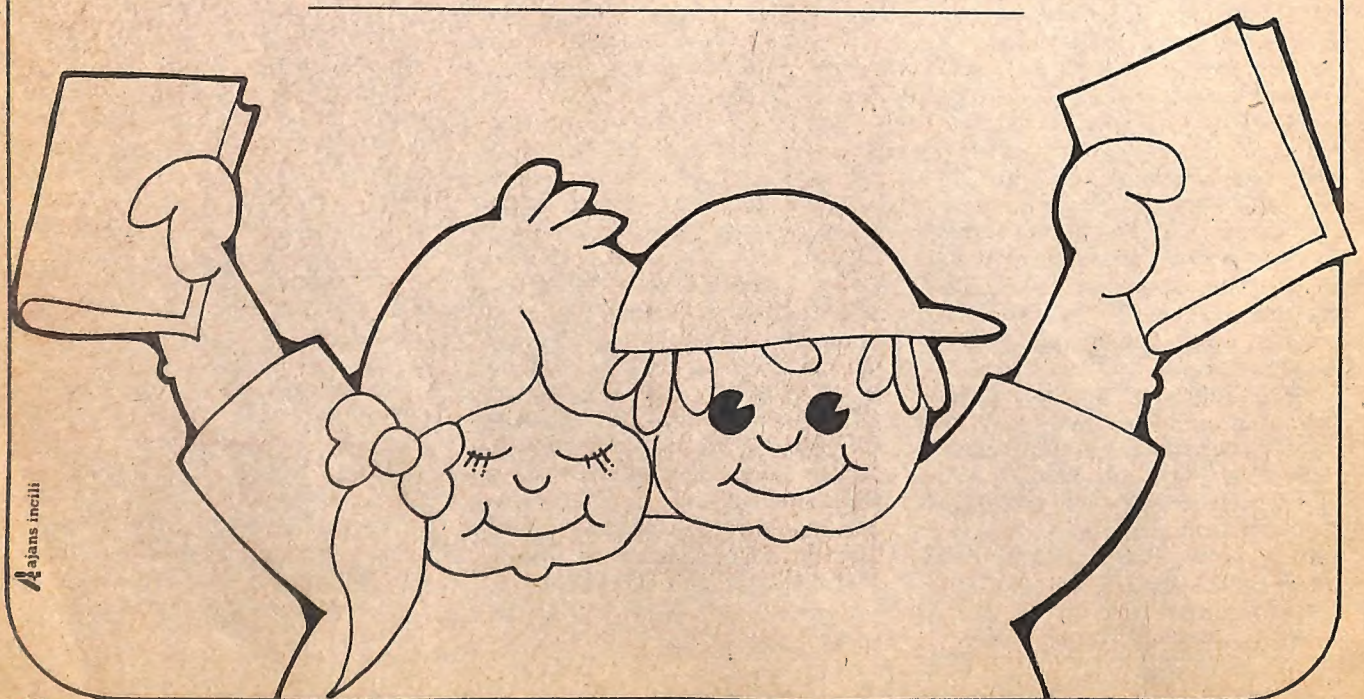

Ajans inciili

halit kıvanç SİZLERLE

NOKTALAR... VE VİRGÜLLER...

YILLARDIR yazılarımı daktilo ile yazarım. Artık alıştığım için de epey hızlı yazarım. Hani insan bir şey yazmadan önce düşünür ya... Ben bu düşünce işini de çoğu kez yazılı olarak yaparım. Düşünürken aklımdan geçenleri daktilo ile kâğıda aktarırım. Sonra da oturur, temizini yazarım. Bir yazarın durup dururken beyaz kâğıda bir şeyler yazabilmesini merak edenler vardır. Hele her hafta, hatta her gün yazmak zorunda olanlara hayret ederler. Bir bakıma yerindedir bu hayret... Ne var ki, insan bir işi sürekli yapmaya başlayınca ona alışır. Oysa dışardan bakanlar o işin nasıl yapıldığına şaşarlar. İşi yapan, alışmıştır o işe... Ona hiç de zor gelmez. Ancak bizim işte her zaman böyle değildir. Çünkü yazar, yazı yazmaya alışmıştır ama... Okuyanlar da her zaman aynı şeyleri okumak istemezler. Bu bakımdan yazar sürekli kendini ve yazılarını yenilemek zorundadır. Bu zorunluk da yazı yazma işinin zorluğunu yaratır işte...

ZORLUK deyince... Yazar için bir başka zorluk, yazardan okura gidene dek yazıdaki değişmelerdir. Genellikle yazı, yazarın yazdığı gibi gelir okurun gözüne... Bazen teknik açıdan elde olmayan hatalara uğradığı da olur. Dünyanın her yerinde, teknikte en ileri gittiği bilinen ülkelerde bile raslanır buna... Yazar bir şeyler yazmıştır. Ama yazı matbaada gazeteye, dergiye, kitaba girecek biçimde hazırlanırken, istenmeyen bir hataya uğrar. Yazıdaki bir sözcükte hatta bir harf yanlış basılır. Bu harfin değişmesi de, önce o sözcüğün anlamını değiştirir, sonra o sözcüğün içinde yer aldığı cümleyi, belki yazının tüm ana fikrini başka yöne götürebilir. Daha doğrusu okuyanlar, öyle sanabilir. Yazar yazısında şöyle yazmıştır diyelim: "**Adam kaşlarını kaldırdı.**" Eğer hata olur da "K" harfi "B" diye çıkarsa, bakın yazı ne hale gelir: "**Adam başlarını kaldırdı.**" Okuyan güler, "**Adamın kaç tane başı var?**" diye... Yahut "**Oturup yoğurtlu mantı yediler**" cümlesinde gene bir "I" harfi "O" olursa, sonuç da şuna varır: "**Oturup yoğurtlu bir manto yediler.**" Tabiî okurlar, üste giyilen mantonun yoğurtlanıp da nasıl yendiğini merak edip dururlar. Bu tür hataların bazen komik anlamlar vermesi yanında, korkunç hatalara, müthiş sonuçlara gittiği de görülür. Büyük bir adamı öven bir yazı yazarsınız. Gene bir harf hatası olur. Adamı övecekken, söver duruma düşersiniz. En azından bir harf hatası "İzmir"i "İzmit" yapar, insanı başka kente götürebilir.

HARFLERİN böyle cilvesi, yazarı müşkül duruma düşürür de, çoğu kez hiç önemsenmeyen bir nokta, evet minnacık bir nokta yahut minnacık bir virgül de, yazarı yaralayabilir. O küçücük nokta sanki bir hançer olup yazarın sırtına saplanır. O ufacık virgül adeta kılıç olup yazarı biçer. Bu bakımdan noktayı, virgülü asla küçük görmeyin. Yazı yazmanın anahtarıdır onlar... Nokta sadece cümle bitince konan bir ufak siyahlık değildir. Gelişigüzel kullanmak hiç olmaz. Virgül de en az nokta kadar değerlidir. Noktaya, virgüle gerekli önemi vermeyenlere raslanır. Aynı zamanda noktalara, virgüllere gerekli önemi vermediği için müşkül duruma düşenlere, zarara uğrayanlara da raslanır. Bir arkadaşım vardı. Hiç aldırmazdı. Ben yazı yazarken noktalamanın öneminden söz ettim miydi, güler geçerdi. Bir gün devletle bir işi oldu bu arkadaşımın... Yurt dışından çok pahalı bir mal getirdi. Bu malzemeye ait belgeleri doldururken, her zamanki lakaydisi içinde, virgüllere önem vermemişti. Diyelim ki devlete bildirdiği malzemenin değeri (98664.5)lira iken dikkat etmemiş, virgülü bir hane öne koymuştu. Tabiî(98664.5) lira da (9866.45) lira oluvermişti. Yetkililer ufak bir inceleme ile doğruyu öğrenince, o arkadaşa yanlış bildirimden ötürü ağır bir para cezası kestiler.

✱

YAZI yazarken virgülün yerinin şurada ya da burada olması, bazen anlamı ters yüz edebilir. Kitap, dergi, gazete okurken dikkat edin bakın!.. Bir cümledeki virgüllerin yerlerini şöyle bir değiştirin. Ne komik, ne gülünç anlamlar çıkacaktır. En azından peşpeşe adları sayarken aralarına virgül konmadı mıydı, büyük karışıklık da olabilir. Bir örnek size... "**Ali, Hüseyin, Mehmet Ali, İbrahim, Ali Kemal, Erol**" diye bazı adları sıralamış olalım. Eğer aralarına böyle muntazam virgül koyarsak sorun yoktur. Kimleri saydığımız kolayca anlaşılır. Şimdi gelin bir de virgülsüz okuyalım: "**Ali Hüseyin Mehmet Ali İbrahim Ali Kemal Erol...**" Ne oldu? Kaç tane Ali var? Şaşırmaz mı insan?

ASLINDA sadece yazarken değil, konuşurken noktayı, virgülü nereye koyacağını bilmek gerekir. Evet evet, insan konuşurken de, soluk alma aralarını virgüller, noktalarla ayarlamalıdır. Görünmez noktalar, virgüllerle...

BÜYÜK DÜŞÜNÜRLER diyor ki: "**Nokta deyip geçmeyin!.. Derinliğine inerseniz, şu dünyada her insan bir ufacık noktadan farksızdır.**" Tabiî biz de ekleyelim ve diyelim: "**Öyle de insanlar vardır ki, nokta bile değildirler. En ufak çıkarları için herkesin önüne iki büklüm ola ola artık virgül haline gelmişlerdir.**"

NOKTALI VİRGÜLLÜ bir de kısa şaka size: İtalyan yazar Gandolin'e bir arkadaşı, bir yazı yollamış ve bir de not eklemiş: "**Gazeteye basman için bir yazı gönderiyorum. Ne kadar zahmetse, noktaları, virgülleri sen yerleştiriver yazıya...**"

Gandolin, yazıya bir göz gezdirmiş... Bakmış: Saçma... Gazeteye basılacak gibi değil... Hemen arkadaşına şu mektubu yollamış: "**Bir dahaki sefere sen noktaları, virgülleri gönder... Yazıyı ben yazarım.**"

KÜÇÜK HAYVANLARIN DÜNYASI

Küçük hayvanlarla ilgili gerçekler bugün bir çok bilim adamını şaşırtacak niteliktedir

EVİNİZDE otururken, tavanda yürüyen bir sineğe hiç dikkat ettiniz mi? Dikkat ettiyseniz, bu küçücük hayvanın böylesine zor bir işi nasıl yaptığına şaşmışsınızdır. Nasıl oluyor da, sinekler tepesi aşağı dümdüz bir yerde yürüyebiliyorlar?

Aslında bunun açıklaması çok kolay, bir sineğin ayağına büyüteçle bakacak olursanız, çok ince, tüylerle kaplı olduğunu görürsünüz. Bu yapışkan tüyler, tıpkı bir pençe gibi hayvanın tutunmasını sağlar. Bu tüylerin yardımıyla, sinek, dümdüz yerlerde, başaşağı yürüyebilir. Bir sineğin ayağı boyunca yapışkan tüyler bulunur. Ayağın uçunda, boynuza benzer çok küçük iki pençecik vardır. Bu pençecikler tutunmaya büyük ölçüde yardım ederler. Bunların altında ise, iki deri uzantısı bulunur. Bu uzantılar yağlıdır ve sinek tavana tutunduğu zaman yapışkanlık verir. Sinek, tavanda yürürken, bu uzantılardan çıkan yağlar emin bir biçimde yürümesini sağlar. Böylece,sinek aşağı düşmez.

Bir karasinek, son derece gelişmiş bir gövde kontrolüne sahiptir. Uçan pek çok hayvana sinek denirse de, asıl sineğin, yalnızca bir çift kanadı vardır. Sinek, bu kanatlar yardımıyla hem uçar, hem de dengesini sağlar.

Olağanüstü Bir harekete sahip bir başka küçük yaratık da, sıçrayan böcektir. Bu hayvan, bacaklarının yardımı olmadan hareket eder! Adını, sıçrayarak hareket etmesinden almıştır. Sıçrayan böceğin karnının iki yanında ve boyun tarafında çatal biçiminde bacaklar bulunur. Bu bacaklar, böcek hareketsiz dururken katlanırlar. Böceğin arka tarafında bulunan bir başka uzantı, bacakları bir çengel gibi tutar. Sıçrayan böcek, hareket etmek isteyince, bacaklardan kurtulan bu uzantı, böceğe bir hız sağlar ve üç metre kadar zıplatır. Böylece, sıçrayan böcek bacaklarının yardımı olmadan, tıpkı bir yay gibi sıçrayarak gider. Bir sıçrayan böceğin, ortalama uzunluğu 10 mm kadardır. Yani, insanoğlu, sıçrayan böcek gibi bir mekanizmaya sahip olsaydı, 250 metre uzaklığa sıçrayabilecekti.

Mürekkepbalığı, son derece yetenekli bir hayvandır. Geriye doğru büyük bir hızla gidebilir. Mürekkep balığı, bir jet uçağındaki tepki gücüne doğal olarak sahiptir. Bu gücü, gövdesindeki sifon biçimindeki bir organın yardımıyla sağlar. Hayvan, bir tehlikeyle karşılaştığında, bu sifonun sayesinde suyu iter. Böylece kazandığı itme gücü, onun büyük bir hızla kaçmasına yol açar. Bu hareket, mürekkepbalığının düşmanlarından korunması için yaptığı çok etkili bir yöntemdir. Bu ilginç hayvan, günde birkaç kez bu yönteme başvurur.

Kırkayak diye bildiğimiz küçük hayvanın ise, düşmanlarından güçlükle kaçma diye bir sorunu yoktur. Çünkü pek çok ayağı vardır. Kırkayak denmesine karşın, ayaklarının sayısı 17 ile 177 çift arasında değişir. Kırkayağın gövdesini oluşturan her parçadan bir çift ayak

uzanır. Ama, sanıldığı gibi kırkayak hareket ederken, ayaklarının tümünü birden kullanmaz.

Kırkayak, gövdesinin her bir parçasını ayrı ayrı hareket ettirerek dalgalı yürür. Kırkayağın ayakları ne kadar uzunsa, dalgalar o kadar kısadır. Kırkayak hareket etmeye başladığı zaman, hemen dalgalanarak gitmez. Önceleri, ayaklarının hemen tümü yere değmektedir. Ancak, yürüdükçe, daha o kadar hızlanır ki, bir iki ayağını kullanması ona yeter.

Yürüyüşü becerikli küçük yaratıkların birisi de yer solucanıdır. Yer solucanının hiçbir ayağı yoktur. Bu hayvan, halkalardan oluşmuştur. Yeryüzünde 25 tür yer solucanı vardır ve bunların hepsi aynı biçimde hareket ederler. Yer solucanları, içlerindeki kaslar ve her halkada bulunan ince tüyler yoluyla bu hareketi yaparlar.

Yer solucanının hareket yöntemi çiftçiler için çok yararlıdır. Toprağı delik deşik eden solucanlar, âdetâ bir pulluk görevini görürler. Ünlü bilgin Charles Darwin, bir yer solucanının bir yıl içinde 100-300 kilo toprağı allak bullak ettiğini yazmıştır.

Deniz kenarındaki küçük yaratıklar da, çeşit çeşit hareket yeteneğine sahiptirler. Kabukları ustura biçiminde olan bir çeşit keskin midye, sığ sularda, tek ayağıyla büyük bir hızla kumları delebilir. Uzun bacağıyla kumda yuva açan hayvan, yavaş yavaş kabuğunu bu yuvaya yerleştirir.

Bir başka tek bacaklı midye de, insan parmağına benzeyen bacağıyla kumlarda delikler açar. Kazma işlemi bittikten sonra, hayvanın bacağı o kadar kısalır ki, tüm kabuğu çukurun içinde kalır. Bu hayvan, tek organını başka işlerde de kullanır. Eğer bir balık saldıracak olursa, uzun bacağıyla kendisini ittirerek, hız kazanır ve büyük bir hızla gözden kaybolur.
büyük bir hızla gözden kaybolur.

Afrika'da yaşayan bir çeşit kara çekirge de, en ince bitkilere tırmanabilecek yetenektedir. Bu çekirgeler, sürüler halinde yaşarlar ve tarlalar için son derece zararlıdırlar. Kara çekirgeler geliştikçe, sert bir kabukla kaplanırlar. Bu kabuklar, düşmanlarına karşı güçlü bir savunma aracıdır.

Dünyamız kendi savunma mekanizmalarını geliştiren milyonlarca küçük yaratıkla doludur. Bu yaratıklar kendilerinden büyük düşmanlarına karşı hayatta kalabilmek için bu savunma araçlarını kullanırlar. Kimi hayvan organlarının uzantılarıyla, kimisi çıkardığı zehirle ya da başka maddeler yoluyla hayat savaşımını sürdürür. Minik yaratıklar arasında en ilginçlerinden birisi de karıncadır. Karıncaların çok çeşitli türleri vardır. Bir tür karınca ağzından çıkan zehirli maddeyle kendini korur. Kimi tür karıncaların ise ağızları çok gelişmiştir. Bunlar kendilerinden büyük çöpleri ya da yiyeceklerini taşıyabilirler. Karıncaların bir başka yeteneği de toprakta derin çukurlar açmalarıdır.

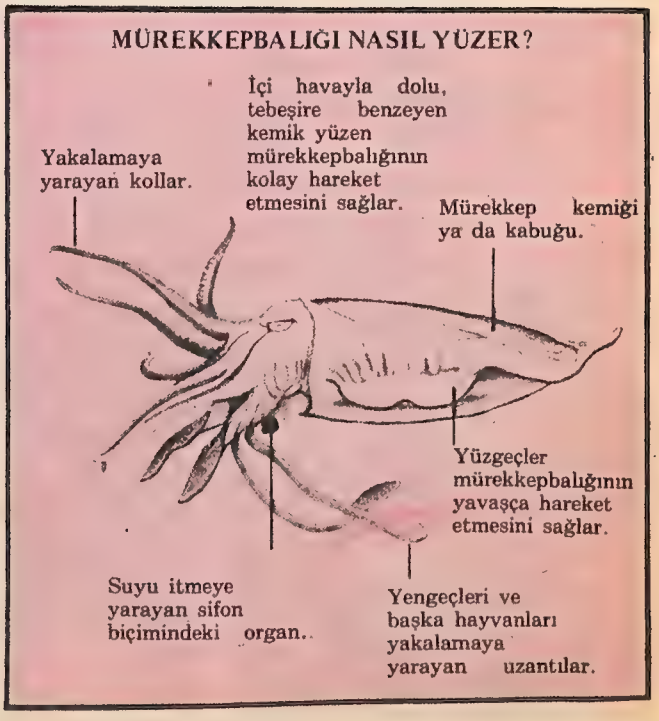

ŞİİR-ÖYKÜ

GÖĞCE BALIK İLE AĞCA BALIK BÖYLE GİTTİ TAVAYA/KIZARMAYA

SÜLEYMAN BULUT

Dünyamızın
Dünyaları çoktur,
Diye girsem söze
Ne demek isterim ben
Şundan başka:
Dünyamız büyük, kocaman
Uzaklığı var kilometreler,
Taşı toprağı dersen tonlarla
Ve milyonlarla dalga, su
Dünyamız küçük yine de
Şuna baksana
Yutuyoruz kilometreleri
Ses hızında, ışık hızında filan...
İşliyoruz toprağı,
Taşı kesip biçiyoruz biçim biçim
Yol vermek zorunda sular bize
Denizler fatihiyiz hey!

Deniz dedik ya, durun
Deniz deyince, o geliyor, saygılarımla
O büyük insan,
Dünyamızın bi dünyası
__ İşe bakın siz
Öldürülmüş, su da bulundu gövdesi__
Bahrengi adını anımsadınız
Hani bir balığı vardı, çok sevdiğimiz
Küçük ve kara bir balık.

İşte, Bahrengi'nin Küçük Kara Balık'ı
Kuyruk buladığında bilmek için
Bilinmeyen denizlere
Bizimkiler de yüzgeç açtı
Ama ayrı yöne
İkisi birlikte
Göğce Balık ile Ağca Balık.

Sözleri ve kararları kendilerinin
Bir de yeni yerler görmenin
Verdiği sevinç ve baş dönmesiyle
Yüzgeç-kuyruk yoldalarken
Göğce Balık ile Ağca Balık
Durdular birden:
Şuraya bakın, suların gölgelendiği yerde
Çizik çizim çizilmişti deniz.
Bizimkiler şaşkın bakkal gibi
Birbirlerine sordular:
__ Hey bu da nesi?
Kim çiziktirmiş denizi
Kara çizgiye kara kalem kullanarak.

Yaklaşınca beş on kulaç
Bi daha bi daha baktılar,
İnanmak için gördüklerine:
Biçok balık, çizgiler arasında
Eğleniyorlar mı
Söyleniyorlar mı
Belli değil.
Kıpır kıpırlar
Ama değişmiyor yerleri.
Sonra, o çizik çizik çizgiler
Daha kalın gibiydi şimdi

Göğce Balık:
__ Yüzüp varalım yanlarına
Bizimkiler ordaki, nasıl olsa, dedi.
Ağca Balığın yanıtı başka değil:
__ Öyle ya iyi bi yer olmasa
Durup durmazlar orda,
Demek oldu.

Bikaç kulaç kala
Farkettiler
Bir balık
Konuşmak istiyor,
Açılıp açılıp yumulan ağzından
Çıkmıyor çıkmıyor ses!
Bizimkiler pürtelaş
Koşuştular anlamaya.

Koşuş o koşuş!
Sormayın
Nasıl oldu anlamadılar.
O çizgilerden biri ikisi
Yüzgeçlerinde düğüm şimdi.
Konuşmak isteyen balığın
Duyabildiler kısık sesini:
__ Bu bir tuzak
Her yanımız da ağlar.
Ağlar
Ağlar!

İleri atıldılar
Geri çekti ağlar,
Geri kaçtılar
İleri asıldı ağlar.

Göğce Balık ile Ağca Balık
Takılıp kaldılar.

Beş parmaklı bir el, neden sonra
Çekip çıkardı iplerden.
Eldi avuçtu derken
Bir kayıkta
Yüzlerce balık içlerinde
Göğce Balık ile Ağca Balık.
Dediler ki:
Yaşları yaş, başları baş biçokları:
__ Kötü bir sonun başıdır bu
Tekerlek kırıldı ama
Yine sürmeliyiz arabayı
Atlayın, zıplayın, koşun
Yeter ki, kurtulun!

Zıp zıp
Zıplayan zıplayana.
Atıyorlar kendilerini
Kendilerini boğan havaya.
__ Aşarsak şu kayığı
Ülkemize düşeriz, diye.

Ne çare ki
Kenarları epey yüksek kayığın.
Susuz hava desen, sarılıyor boğazlarına
O zaman işte, boşa gidiyor esirgenmeyen güç
Zıplamalar, mertlemeler boşa!
Birden suda kabarcıklar
Yaşı yaş başı baş bikaç balık
Konuşuyorlar demek:
__ Kaç kere tutuldum
Kurtuldum kaç kere.
Duyuyorum,
Bu sefer olmayacak
Bu kayığın yüksek duvarları
Ne yazık!

Ve bayılan düştü
Bayılan düştü
Upuzun yere.

Nereden nereye gitmişti güneş?
Bilemeden bunu balıklar
İçlerinde
__ Göğce Balık ile Ağca Balık __
Nerde buldular dersiniz kendilerini?

Tablaların üstünde
Günlük güneşlik bir deniz kıyısında
Beş parmaklı bir el, üstlerine
Su serpiyor durmadan.
Su balığın havası,
Göz açtırır,
Gönül açtırır,
Döndürür hayata.
Göğce Balık ile Ağca Balık'ı
Döndürdüğü gibi.

Beş parmaklı bir el
Su serpiyordu ne güzel!

Yine de çok sürmedi şenlik
Yaşı yaş başı baş o balık
Kuyruğunun bir ucuyla işaret etti,
Denizi!

__ İşte, üç zıplamalık yerde
Dururken deniz
Biz burada duramayız.
Hep birlikte fırlarsak tabladan
Yarımız kurtulur en azından
Öbür yarımız telef olsa bile.
)Ne acı!)

Fırtına gibi dolaşınca söylenenler
Gırla gitti karşı koymalar:
__ Hayır efendim,
__ Tehlikenin kucağını seven gitsin!
__ İşte seyrediyoruz bilcümle dünyayı
__ Su serpenimiz de var üstelik
__ Bakın, beş parmaklı bir el!
__ Oh, oh, yaşamak güzel de güzel!

Başka söz diyememiş
Yaşı yaş başı baş balık
Vermemişler ona hak,
Vermeyenlerin arasında
Bizimkiler de var
Göğce Balık ile Ağca Balık.

Bu tartışma süre dursun
Su serpen,)hani durmadan)
Beş parmaklı el
Bağırırmış biyandan:
__ Haydi taze taze bunlar
İnanmazsanız bakın
Oynak mı oynak, canlı mı canlı
Suyun gözü bunlar, deniz kuzusu!

Kalabalıklaşır tablaların önü
Gören, balıkların oynaklığını, der ki:
__ Tart bana da
İki kilo,
Üç kilo...
Atayım tavaya!

Beş parmaklı o el
Bırakıp su serpmeyi filan
Asıl amacına dalar birden:
Torbalara doldurup doldurup
)Üçüncü torba da gitti
Göğce Balık ile Ağca Balık)

Satar, babam satar.

Eyvah demişler,
Atı alan Üsküdar'ı geçince
Ama.
Eyvah.
Yaşamak güzeldir derken
Tavaya gider olduk
Tavaya/kızarmaya.

Tavaya gidenleri bırakarak yolda
Bırakmış olalım biz de öyküyü burda

Son sözü bizimkilere verelim yine de
Göğce Balık ile Ağca Balık
Soruyorlardı giderken; torbada:
__ Üstümüze su serpen
Can verendi hani?

test

MATEMATİK

1. Aşağıdaki sıralanışa bakarak uygun sayıyı bulun:

   1, 2 — 3
   5, 4 — 9
   6, 9 — 15
   8, 10 — ?

   a) 80
   b) 9
   c) 2
   d) 18

2. 8 işçi bir duvarı 3 günde örüyor. 16 işçi bu işi kaç günde yapar?
   a) 6
   b) 1 1/2
   c) 11
   d) 8

3. Dikdörtgen bir alanı çitlemek için 160 m. tel gerekiyor. Kısa kenarlarından biri 20 m. olan bu alanın uzun kenarı kaç metredir?
   a) 120 m.
   b) 70 m.
   c) 60 m.
   d) 140 m.

4. 3 öğrencinin yaş toplamı 41'dir. 10 yıl sonra bu öğrencilerin yaş toplamı ne olacaktır?
   a) 71
   b) 61
   c) 51
   d) 81

5. Bir demir çubuğun uzunluğu 8.7 metredir. Başka bir demir çubuğun uzunluğu ise 8.07 metredir. Bu iki çubuğun uzunlukları arasındaki fark santimetre olarak ne kadardır?
   a) 63 cm.
   b) 6.3 cm.
   c) 630 cm.
   d) 0.63 cm.

6. Bir çimento fabrikasında her gün 275 ton çimento üretiliyor. Üretilen çimento ile günde kaç tane 50 kiloluk çuval doldurulabilir?
   a) 5000
   b) 550
   c) 5500
   d) 4200

7. Taban açılarından biri 55 derece olan ikizkenar üçgenin tepe açısı kaç derecedir?
   a) 55
   b) 120
   c) 65
   d) 70

8. Beş basamaklı bir sayıda kaç tane tam bölük vardır?
   a) Beş
   b) İki
   c) Bir
   d) Yoktur

9. Bir sürüde 136 kuzu vardır. Bu sayı tüm sürünün % 40'ı olduğuna göre sürünün kuzu ve koyun sayıları toplamı nedir?
   a) 340
   b) 380
   c) 350
   d) 360

10. Yandaki beşgenin bir kenarı 44 cm., üçgen yüksekliği 38 cm.'dir. Bu beşgenin taralı bölümünün alanı kaç cm2'dir?
    a) 2005 cm2
    b) 1672 cm2
    c) 2508 cm2
    d) 1836 cm2

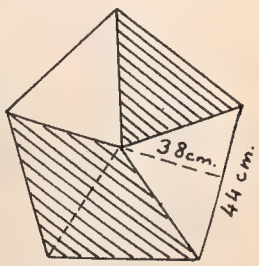

11. 5400 lira % 6'dan 9 ayda kaç lira faiz getirir?
    a) 243
    b) 325
    c) 300
    d) 265

12. Taban alanları ve yükseklikleri eşit olan bir dörtgen piramit ile bir dörtgen prizmanın içine kum doldurduk. Tabanlarının eni 4 dm, boyu 7 dm, yükseklikleri 12 dm. olduğuna göre ikisinin aldığı kum kaç dm3 eder?
    a) 112 dm3
    b) 448 dm3
    c) 336 dm3
    d) 418 dm3

ARMAĞANLI SORULAR

Sevgili çocuklar 15. sayımızdaki Armağanlı Soruların doğru yanıtları şöyle olacaktı: 1. William Harvey, 2. Louisa May Alcott. Bu sorulara doğru yanıt veren kardeşlerimizin adlarını yayımlıyoruz. Armağanları adreslerine gönderilmiştir: 1. Cenk Demirci - Aydın, 2. Zehra Öcal - İsparta, 3. Murat Aslanoğlu - İstanbul, 4. Tolga Tagutay - İzmir, 5. Erhan Gümüş - Ankara, 6. Işın Gatenya - İstanbul, 7. Özgür Uludüz - Ankara, 8. Halil Fehmi Başaran - Tekirdağ, 9 Ümit Genç - İstanbul, 10. Belgin Karadağ - Mersin.

1. Doğu Anadolu bölgesinde bir ilimiz. İl toprakları dağlarla kaplıdır. 3000 m'yi geçen yükseklikler bulunur. Batısında Türkiye'nin en büyük gölü vardır. Hoşap, Karasu ve Küçük Zap'ın suladığı topraklar tarıma elverişli değildir. Hayvancılık ve hayvan ürünleri başlıca gelir kaynağıdır.

Kentin tarihi çok eskidir. M.Ö. XIX. yüzyılda Asur Kraliçesi Semiramis döneminde kurulduğu sanılmaktadır. Yavuz Sultan Selim tarafından Osmanlılara katıldı. Urartu'lardan kalmış pek çok yapı vardır. Bu ilimizi anımsadınız mı?

2. Barbaros Hayrettin Paşa'nın Andrea Doria komutasındaki İspanya, Portekiz, Papalık, Venedik, Cenova, Napoli, Sicilya hükümetleriyle Malta şövalyelerinin birleşik donanmasına karşı 27 Eylül 1538'de kazandığı büyük deniz savaşının adı nedir?

13. Ali 3.5 saatin 2 saat 45 dakikasını çalışarak geçirdi. Kalan zamanda top oynadı. Kaç dakika oyun oynamış oldu?
a) 1 saat 15 dakika
b) 55 dakika
c) 1 saat 45 dakika
d) 45 dakika

14. Parasının 8/20'sini harcayan bir aile, 1500 lira daha harcarsa geriye aylıklarının 2/5'i kalacaktır. Bu ailenin aylık geliri kaç liradır?
a) 5500
b) 6500
c) 7500
d) 8500

15. 100 kilometrede 13 litre benzin yakan bir araba, 480 kilometrelik yol için gidiş-dönüş kaç litre benzin almalıdır?
a) 75.7
b) 73.4
c) 76.8
d) 77.6

16. Kenar uzunluklarının toplamı 240 cm. olan bir küp kaç cl. sıvı madde alır?
a) 800
b) 85
c) 225
d) 725

17. Bir arsanın 2/5'ine ev yapılıyor, 3/8'i de çiçeklik olarak ayrılıyor. Geriye 90 m2 kaldığına göre arsanın tümü kaç metrekaredir?
a) 410
b) 400
c) 275
d) 380

18. Kenarları 18 cm. olan bir küp içine tam olarak yerleştirilen bir topun hacmi ne kadardır?
a) 2750 cm3
b) 3054.8 cm3
c) 3200 cm3
d) 3525 cm3

GEÇEN HAFTANIN YANITLARI:

TÜRKÇE YANITLARI:
1) b, 2) a, 3) d, 4) c, 5) a, 6) a, 7) d, 8) b, 9) c, 10) b, 11) c, 12) a, 13) b, 14) b, 15) c, 16) d, 17) d.

GENEL KÜLTÜR:
1) d, 2) c, 3) d, 4) d, 5) a, 6) b, 7) a, 8) c, 9) b, 10) b, 11) b, 12) d.

GENEL KÜLTÜR

MORS ALFABESİ HARF ÖRNEKLERİ

1. Amerikalı ressam ve fizikçi. 1791-1872 yılları arasında yaşamıştır. Çok yaygın bir telgraf aygıtı ile kendi adını taşıyan telgraf alfabesini bulmuştur. Bu bilim adamının adı nedir?
a) Alfred Kinsey
b) Americo Vespuci
c) Samuel Morse
d) Anderson Sherwood

2. Everest'e ilk çıkan dağcı hangi ülkedendir?
a) Yeni Zelanda
b) Finlandiya
c) Norveç
d) Hindistan

3. Yer tarihi boyunca yaşamış canlıların çeşitli derinliklerde bulunan kalıntılarına ne ad verilir?
a) Fosil
b) Petrol
c) Fay
d) Maden

4. Radyo-İzotop nedir?
a) Radyoaktif olan maddelerdir.
b) Atomları radyoaktif duruma getirebilen maddelerdir.
c) Atomların elektronları olmayan maddelerdir.
d) Atomların çekirdeği olmayan maddelerdir.

5. Aşağıdaki beş çift sözcükten hangisi ayrıdır?
a) Un-ekmek
b) Süt-yoğurt
c) Şeker-şerbet
d) Bal-kaymak

6. Kaynağı yurdumuzda olup dış ülkelerde denize dökülen nehir hangisidir?
a) Çoruh
b) Meriç
c) Aras
d) Yeşilırmak

7. Yurdumuzun dünyaya göre konumunu gösteren nedir?
a) Pusula
b) Enlem-boylam
c) Ekvator
d) Ansiklopedi

8. Başbakanı kim seçer?
a) Cumhurbaşkanı
b) Senato
c) Parti grupları
d) Millet Meclisi

9. Aynanın arkasına sürülen, civa ile kalay karışımına veya gümüş cilaya ne ad verilir?
a) Yansıma
b) İç bükey
c) Dış bükey
d) Sır

10. Bir tür beyaz topraktan yapılıp fırında pişirilen bir yüzü sırla ve üzeri renkli çiçek ya da şekillerle süslenmiş balçık işlerine çinicilik adı verilir. Özellikle Türk sanatının gelişmiş bir dalı olan çiniciliğin yurdumuzdaki en önemli merkezi neresidir?
a) Ankara
b) Kars
c) Kütahya
d) Samsun

Çinicilik ülkemizde ileri bir düzeydedir...

İP OYUNLARI

devrim alpöge

UNUTMADINIZ DEĞİL Mİ?

SOLOR sol orta parmak, SAĞOR ise sağ orta parmak anlamına geliyordu. Avuç ipi de ipin avucun içinde kalan kısmına diyorduk. Resimlerde iplerin kesiştiği noktada üstten giden ip kesintisiz görünüyordu; alttan giden ip ise kesik gibi duruyordu.

KULE

İpi iki elinizin işaret, orta, yüzük ve küçük parmaklarının arkasından geçecek biçimde gerin.

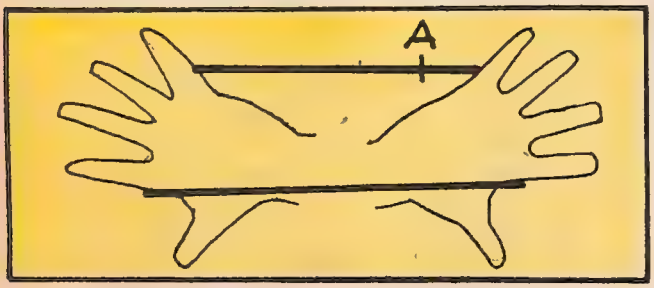

İpi resimde (A) ile gösterilen yerden tutup sağ elinize bir kere dolayın.

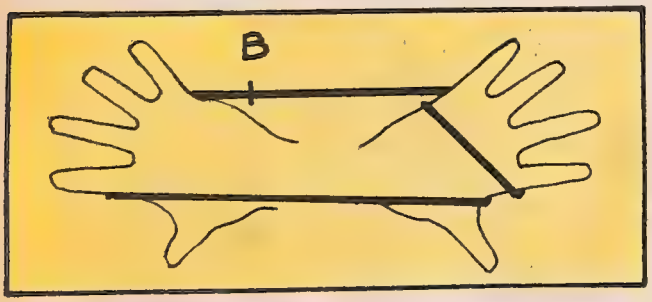

Şimdi de aynı şeyi ipi (B) ile gösterilen yerden u tutarak sol eliniz için yapın.

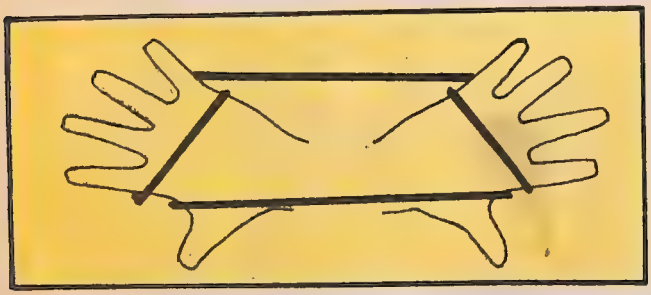

Altıgen Düzene geçiyormuş gibi önce SAĞOR ile sol avuç ipini alın.

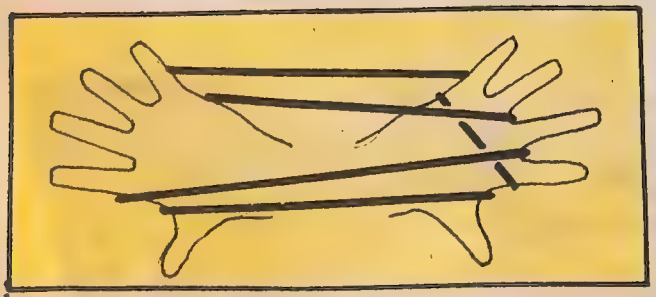

Şimdi de SOLOR ile de sağ avuç ipini alın.

İşaret, orta, yüzük ve küçük parmaklarınızı sıkıca kapatın; biribirine yapıştırın. Öyle ki parmaklar arasında kalan ipler sıkışsın, kalsın.

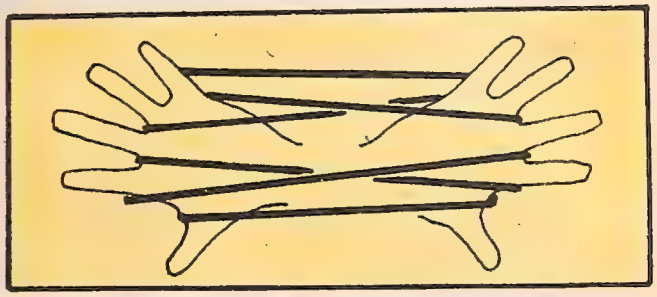

Şimdi iplere doğru eğilip (C) ile gösterilen yerden ipi dişlerinizle alın. Parmaklarınızın arasında sıkışıp kalmış iplerin dışındaki bütün ipleri boşaltın. İpi dişlerinizle elleriniz arasında gerin.

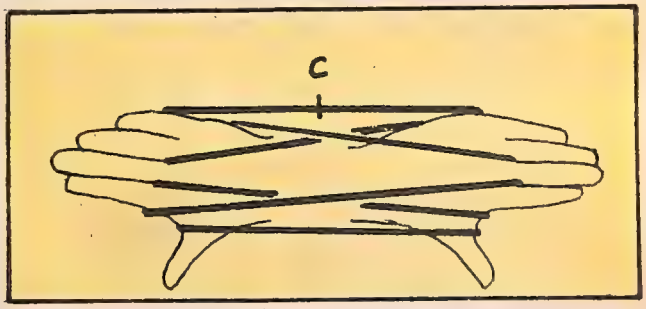

İşte size kuleniz. Resme tersinden bakacak olursanız, Eyfel Kulesine benzediğini göreceksiniz.

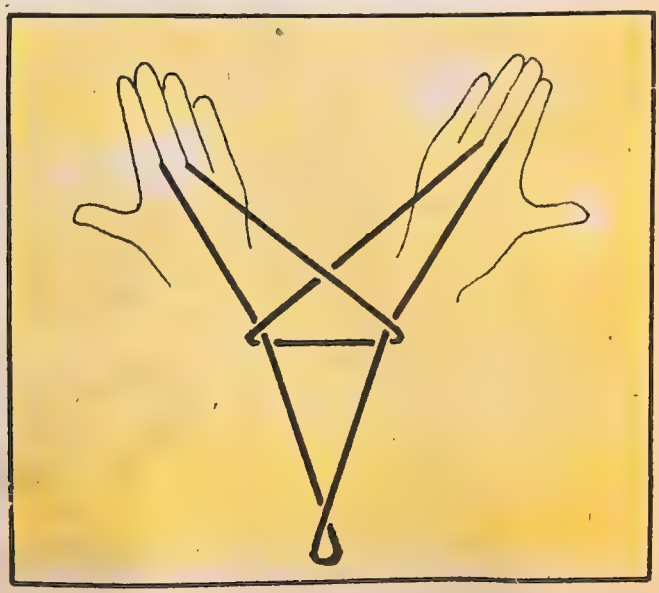

size bir mektup var

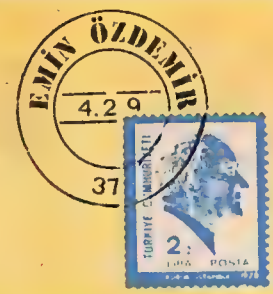

Özgür Kardeş,

Marmaris'ten attığın mektubu dün aldım. Sen nasıl benim yazdıklarımı zihninde canlandırıyorsan, ben de seninkileri. Marmaris'i denizi, denizde yüzüşünüzü görür gibi oluyorum. Hani o senin mayolu dediğin fotoğrafına bizimkiler çok şaştılar. Anam, "Abooov! Aboov! Cıscıplak mı ne bunlar? Tövbee, tövbee!" deyip durdu. Ablam, ağabeyim, babam da şaştı kaldılar. Fotoğrafın arkasında duran kadınlar, erkekler de öyle. Demek mayo dediğin deniz donu. Fotoğrafına bakılırsa kadınlarınki değişik. Neyse sağ ol.

Demek, yüzüyor, geziyor, dinleniyorsun. Sevindim buna. Peki o yabanların bizim memlekette nhe işleri var? Kendi memleketlerinde deniz yok mu? Belki de yoktur. Bunun için geliyorlar. Ne düşünüyorum biliyor musun? Deniz kıyısında dinlenmek herkesin hakkı olsa. Köydekilerin de, kenttekilerin de. Sıraya koyacaklar, para pul istemeyecekler. "Gelin, dinlenin" diyecekler. Böyle bile olsa bizim köylü istemez. Başta babam istemez. Ona kalırsa köylü milletinin tatili matili olmazmış. Tanrı çalışmak için yaratmış köylüyü. Hem beş parmağın beşi bir olmazmış. Kimisi dinlenecek, kimisi dinlenmeyecek... Kimisi iyi yaşayacak, kimisi kötü... Böyleymiş dünyanın düzeni. Anam da böyle düşünüyor. Bir Almanya'daki ağabeyim ayrılıyor onlardan. Ona kalırsa yılın belli bir ayında dinlenmek herkesin hakkı.

Ben hiç dans eden görmedim. Anlattığına göre bir tür oyun. Bizim düğünlerde oynadığımız gibi. Ne ki davul zurnayla oynarız biz. Bateri ne demek, gitar ne demek, disko ne demek... Bilmeyiz ki... Yine de ablanla arkadaşının yarışmayı kazanmasına sevindim. O kadar adamın, oyuncunun içinde birinci olmak az şey mi?

Ablam Arife, senin ablanı mayolu da olsa çok beğendi. Eğer fotoğraftaki gibiyse çok güzel diyor. Gözleri mavi, saçları sarışın diyor. Bugünlerde ablam çok dertli. Hani bir mektubumda çıtlatmıştım. Bizim köyde zengin bir adam var: Ömer Ağa. Ablamı ikinci karı olarak istiyor. Geçenlerde bizim eve geldiler. Ömer Ağayı görür görmez ablamın suratı asıldı, ağlamaklı oldu. Ben de anladım. Bir şeyler döndüğünü. Babamla anamla bir şeyler konuştular. Babam, "Vallahi bilmem ki... Olur mu ki... Kızın marazı var... Hastalıklı..." dedi. Ömer Ağayla yanındakiler "Düşündüğüne bak... Hepsi geçer. İyi olur. Kararınızı verin..." deyip gittiler.

Onlar gittikten sonra anamla babam konuşmaya başladılar. Derken anam "Olmaz bu iş... Sen deli misin, divane misin" diye ağlamaya başladı. Ardından o zamana kadar hiç o konuşmayan ablam da konuştu. Hem de ağlayarak konuştu. Dedi ki, "... Ben istemem. Parası da, pulu da onun olsun. Tarlası da tumbu da. Eğer vermeye kalkarsan vallahi canıma kıyarım. Senem Kız gibi ben de kendimi kayalardan atarım. Bilesin bunu..."

Babam dondu kaldı. Sonra ağzı açıldı. Bağıra bağıra, "Sen sus" dedi. "Kız dediğin, babasının sözünden çıkmaz. Babası ne derse o olur. Ömer Ağa varlıklı adam, hatırlı adam. Seni istiyor diye sevinmen gerek..." dedi. Öyle kaldı. Ablamı biliyorum. Zorlarlarsa canına kıyar. Hem onun gönlü Mehmet Ali'de. Ama geçen yıl istediler. Bizimkiler vermedi.

Böyle işte Özgür kardeş, şu işe bak sen. Küçük küçük kızları babası yerindeki adamlarla evlendiriyorlar. Bu yüzden kendini asanlar, kuyuya atanlar çok oluyor. Hani bir mektubumda sana bir kayadan Kanlı Kaya'dan söz etmiştim. Yeri gelmişken onun öyküsünü anlatayım. Neden ona Kanlı Kaya demişler anlatayım.

Senem diye yoksul ama güzel bir kız varmış bizim köyde. Köyün yaşlı, varsıllarından biri Senem'i anasından istemiş. Anası da peki demiş. Anası peki demiş ya, Senem kız "olmaz" demiş, "ben o adama varıp da baba mı diyecem. Olmaz, yapmayın, istemem." Kulak asan olmamış Senem'in söylediklerine. Senem kızı yaşlı adama vermişler. Düğün başlamış. Üç gün üç gece davul zurna çalmış durmuş köyde. Şenlikler yapılmış, sofralar konmuş. Masallardaki gibi bir düğün yapılmış. Son gün Senem kızı ata bindirip gelin götüreceklermiş. Götüreceklermiş ya Senem kız kayıplara karışmış. Koca köyü aramış, taramışlar. Bakmadıkları yer kalmamış. Yok... Yok... Yok...

Senem'in anası dizlerini dövüp ağlarmış sabahlara kadar. Deli çayın oralara, mağaralara gider, "Senem... Senem..." diye bağırırmış. Bir gün Kanlı Kaya'nin (o zaman adı Güvercinlikmiş) öte yamacına oduna gidenler kartalların, atmacaların bir yere konup konup kalktığını görmüşler. Gidip bir bakalım demişler. Bakmışlar ki Senem kızın parçalanmış bedenini kartallar didikleyip durur. Anlaşılmış her şey. O sabah Senem bu kayalıktan atarak canına kıymış. Güvercinliğin adı da Kanlı Kaya olmuş.

Burada keseyim mektubumu. Gözlerinden öper, cevabını beklerim kardeşim...

YETER SARIGÜL

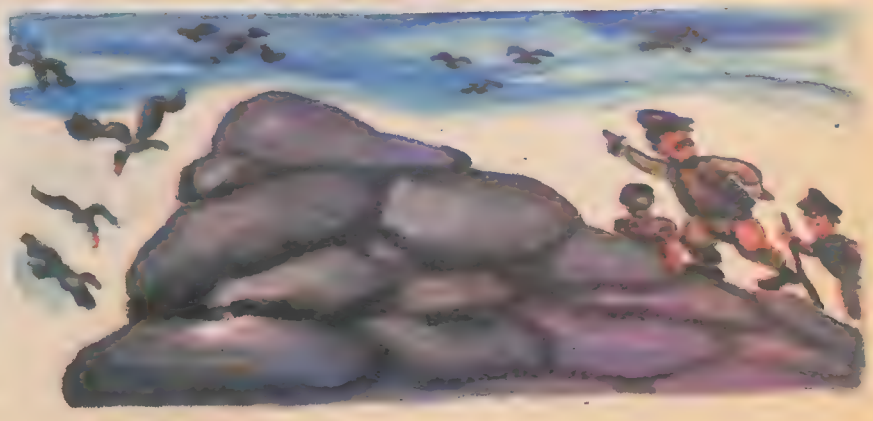

OLİMPİYATLAR

HALİT KIVANÇ anlatıyor

SPORCU DEĞİL REKOR MAKİNESİ

1972 Münih Olimpiyatları'nın 1 numaralı sporcusu, hiç kuşkusuz, Mark Spitz idi. Amerikalı yüzücü Spitz, havuzlara sığmıyordu. Başka deyimle, Olimpiyat havuzlarının altını üstüne getiriyordu. Havuzun bir ucundan ötekine değil de, madalyadan madalyaya, rekordan rekora yüzüyordu sanki... Yüzücü değildi bu... Bir makineydi. Bir rekor makinesiydi. 100 metre serbestte, 200 metre serbestte, 100 metre kelebekte, 200 metre kelebekte, 4X100 bayrakta, 4X200 bayrakta ve 4X100 karışık bayrakta... Evet, yazması, okuması bile ne kadar uzun sürüyor değil mi? Tam yedi yarışta yedi birincilik almıştı. Yedi şampiyonluk... Yedi altın madalya... Mark Spitz, Olimpiyat tarihinde inanılmaz bir rekorun kahramanı olarak alkışlanıyordu.

Biz de bu haftaki "Olimpiyatlar" sayfalarımızı bu unutulmaz rekor makinesine ayırdık...

İşte ünlü Amerikalı rekor makinesi Mark Spitz'in birbirinden güzel pozları... Sağda, bir rekorun hemen sonunda çekilmiş bir fotoğraf. Spitz sevinçli..

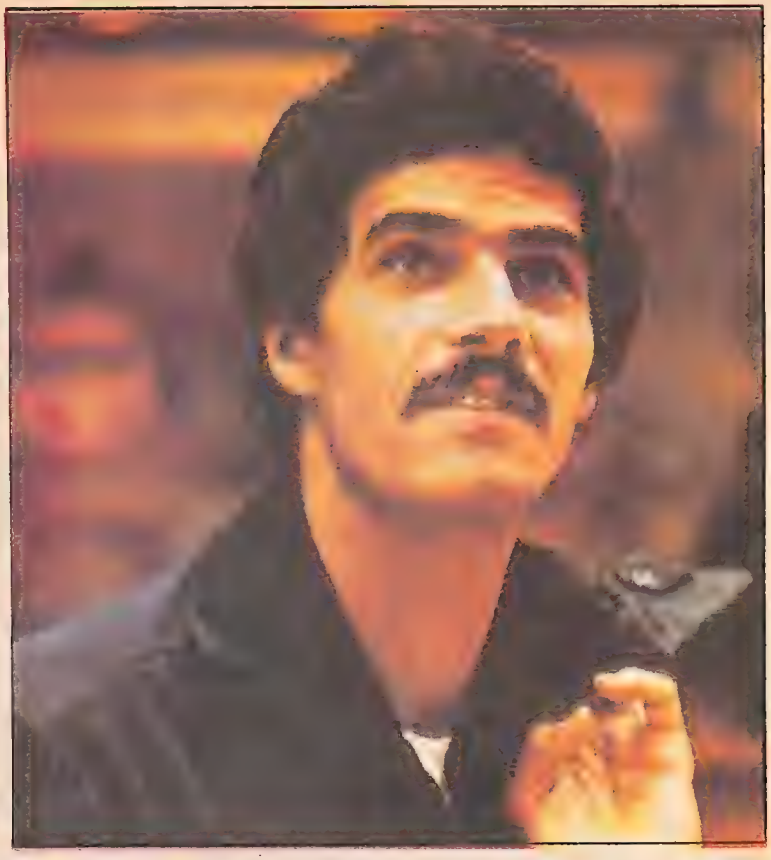

Solda da ünlü yüzücü yeni bir rekorun peşinden koşuyor. Az sonra amacına ulaşacak ve dünyanın büyük yüzücülerini geride bırakarak altın madalyasını takacak.

PUL KÖŞESİ

izzet kılınç

BAŞLARKEN...

OKURLARIMIZ tarafından uzun bir süredir, "Milliyet Çocuk Dergisi'nde" amatör pul kolleksiyoncularının ihtiyacına cevap verebilecek, bir sayfanın yer alması isteniyordu.

Bu noktadan hareket ederek "PUL KÖŞESİ" sayfasını yaratmaya karar verdik. Bütün filatelist (pul kolleksiyoncusu) okurlarımızın desteği ile bu sayfayı yaşatmaya ve geliştirmeye çalışacağız.

Bu vesile ile bana böyle bir sayfa yaratma imkânı veren MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'sine şükranlarımı sunarım.

Her geçen gün yurt içinde ve yurt dışında, eski ve yeni Türk pullarını toplayanların sayısı hızla çoğalmaktadır.

Buna karşılık bugün Türkiye'de 3 ticarî amaçlar ile ve 3 amatör amaçlar ile olmak üzere toplam 6 filatelik (pulculukla ilgili) dergi yayınlanmaktadır. Bu dergiler ise filatelide (pul kolleksiyonculuğunda) belli seviye ye gelmiş kişilere hitap etmektedirler. Bu nedenle yeni başlayan amatör filatelistlere (pul kolleksiyoncularına) hitap edebilen bir dergi mevcut değildir. Böylece Türk filatelisinde (Türk pulculuğunda) önemli bir boşluk mevcut idi.

Bu nedenle daha geniş bir etki alanı bulunan MİLLİYET ÇOCUK DERGİSİ'nde filateli (pul kolleksiyonculuğu) ile ilgili bir sayfanın açılması, pul kolleksiyonculuğuna yeni başlayanlara veya başlayacaklara çok faydalı olacağı gibi, yukarda belirtilen boşluğu da dolduracağı kanaatindeyim.

Sayfamızın esas amacı pul kolleksiyonu yapan, kolleksiyoncu okurlarımızın daha bilinçli bir şekilde gelişmesine yardımcı ve yeni başlamış veya başlayacak pul kolleksiyoncularına öğretici olmaktır.

Bunun dışında "PUL KÖŞESİ" sayfamızda,

— Posta ve ilk posta pulunun tarihçesi?

— Türk postasının tarihçesi ve ilk Türk posta pulu?

— Pul kolleksiyonculuğu nedir? Nasıl yapılır?

— Pul kolleksiyonu çeşitleri?

— Pul nasıl değer kazanır?

— Pul kolleksiyonculuğunda gerekli malzemeler nelerdir? Ve bu malzemelerin tanıtımı?

— Kolleksiyon pulları nasıl ve nereden temin edilir?

— Kolleksiyon pulları nasıl korunur?

— Pul kolleksiyonculuğunun kişiye kazandırdıkları?

— Eski Türkiye Cumhuriyeti ve Kıbrıs Türk Federe Devleti (K.T.F.D.) pullarının tanıtımı?

— Pul sergileri? Bu sergilere hazırlanma, katılma nasıl olur?

— Pul terimleri sözlüğü?

— Yeni çıkacak Türkiye Cumhuriyeti ve Kıbrıs Türk Federe Devleti (K.T.F.D.) pullarının, ilk gün zarflarının (FDC'lerinin) ve özel tarih damgalı zarflarının tanıtımı gibi konuları bulacaksınız.

Bunlardan başka aklınıza takılan filateli (pulculuk) ile ilgili sorularınız olduğu zaman, bize bildirin. Sorularınıza yine bu sayfada cevap vereceğiz.

Ayrıca gerek ülkemizdeki, gerekse yurt dışındaki filatelik haberleri, ilginç yazıları, yeni çıkan yabancı pulları imkânlarımız nisbetinde sizlere duyurmaya çalışacağız.

Sayfamızı hazırlamada yardımcı olacak yazılarınıza, önerilerinize ve eleştirilerinize her zaman açığız.

Haftaya buluşmak üzere, hoşçakalın çocuklar.

HAFTAYA: Posta Tarihi ve1980 yılında Türkiye Cumhuriyeti ve Kıbrıs Türk Federe Devleti'nin çıkaracağı pullar.

YENİ ÇIKAN PULLAR

28 Nisan 1980 tarihinde Türkiye Cumhuriyeti Posta İdaresi tarafından 7.50, 15 ve 20 TL. değerlerinde olmak üzere, 3 değerli (3 pul, 1 seridir) toplam 42.50 TL. değerinde "EUROPA (CEPT), 1980" anma serisi tedavüle çıkarılmıştır. EUROPA (CEPT), 1980 anma serisinin tedavüle çıktığı 28.4.1980 tarihinde Ankara posta merkezinde ilk gün damgası uygulanmıştır.

23 Mart 1980 tarihinde Kıbrıs Türk Federe Devleti (KTFD) posta idaresi tarafından, 2.50, 10 ve 20 TL. değerlerinde olmak üzere, 3 değerli (3 pul, 1 seridir) toplam 32.50 TL. değerinde "İSLAM" konulu anma serisi tedavüle çıkarılmıştır. ISLAM konulu anma serisinin tedavüle çıkarıldığı 23.3.19 80 tarihinde Magosa posta merkezinde ilk gün damgası uygulanmıştır.

TAŞKIN AMCA

ANILAR gülmece masal SORU-YANIT tiyatro anılar TİYATRO fıkra

BİRAZ DA TİYATRO

MERHABA Can Çocuklar! Kısa bir ayrılıktan sonra yine beraberiz, bir daha merhaba! Köşemiz büyüdü, eh, konularımızın da büyümesi gerek, diye düşündük ve yeni bir kararla çıktık karşınıza. Biraz da tiyatrodan söz açalım, hatta perde açalım. Yıl sonu müsamereleriniz yaklaşıyor. Bu ve gelecek hafta vereceğimiz iki küçük oyun, sınıf müsamerelerinizde size iki güzel örnek olacak. İlkinin adı: NUMARALAR!

(Sahne: Bir sınıf. Sıralar, duvarda tablolar. Perde açıldığı zaman Bayan Öğretmen girer:)

Öğretmen — Sevgili çocuklarım... Size, düşlerinize giren bir şeyden söz açacağım, numaralardan. Kaç numaranız var? Dört değil mi: Pekiyi, iyi, orta, zayıf. Pekiyi'yi almak istemeyen var mı aranızda? İyi'ye gelince o da güzel bir numaradır. Pekiyi kadar sıcakkanlı değilse de yine sevilir. Orta'ya gelince, onu alan çocuk, daha sıkı çalışmak zorundadır. Bilmem ki, içinizde zayıf'tan hoşlananınız var mı? Zayıftan, zayıflıktan hiç hoşlanılır mı? Şimdi onları teker teker buraya çağıracağım... Önce ZAYIF gelsin.

Zayıf — (**Ağlayarak girer**) Hiçbir çocuk beni istemiyor, zayıfım diye. Bir kez adım kötüye çıkmış. Çocuklar beni görünce hemen ağlamaya başlıyorlar. Bakın, ben o kadar çirkin çocuk muyum? Ama, bazı çocukların da dostuyum, arkadaşıyım. Tembel çocuklar en iyi arkadaşımdır. Benimle dolu olan bir karneyi ana-babalar da istemiyor.

Öğretmen — Görüyor musunuz çocuklar? Zayıf da kendisinden yakınıyor. Ama sakın siz ona acıyıp da aldanmayın. Onunla arkadaş olmaktan kaçınınız çocuklar. Sizi, gözyaşları aldatmasın. Zayıf'ı kim ister değil mi? Şimdi Orta gelsin...

Orta — (**İçeriye girer**) Ben, gülmeyle ağlamak ortası bir numarayım. Çocuklar beni aldıkları zaman, hem sevinirler, hem üzülürler. Zayıf almadıklarına sevinirler ama, iyi almadıklarına da canları sıkılır. Ben açıksözlü bir numarayım. Zayıf kadar sevimsiz değilim ama, İyi kadar da kurum satamam. Çocuklara benim de bir öğüdüm var: Akılları varsa sakın beni almasınlar, ben güzel bir numara değilim. Orta çalışma, hiç çalışmamakla bir gibidir.

Öğretmen — Bu numara, gerçeği söylüyor çocuklar... Siz de sakın Orta'ya o kadar yüz vermeyin. İyi, Pekiyi dururken insan Orta'ya razı olur mu?

Orta — Ne yapayım, ben bazen gülecek, bazen ağlayacağım...

Öğretmen — Peki... Orta, sen de bir kenarda bekle... Şimdi sıra... Evet sıra İyi'de.

İyi — (**Kibirli kibirli içeriye girer.**) Odamda okuyordum. Beni rahatsız eden kim Öğretmenim? Dalmış, gitmiştim...

Öğretmen — Görüyor musunuz çocuklar? İyi bize caka satmak istiyor galiba...

İyi — Beni sevmeyen çocuk var mı efendim? Karnelerin süsüyüm. Ah yalnız bir rakibim var, bir de o olmasa ünüm tüm ülkeyi tutacak... Eğer o olmasaydı, çocuk gönüllerinde bir ece gibi taht kuracaktım... Onu tanıdınız değil mi? Benim rakibim o gururlu Pekiyi'dir. Fakat yine de tüm çocuklar beni severler. Beni sevmeyen bir çocuk bulunacağını hiç sanmam. Evet, ah o Pekiyi olmasa!..

Öğretmen — Görüyorsunuz ya arkadaşlar, İyi'nin yalnız bir derdi var. O, hiçbir zaman Pekiyi'yle iyi geçinemez. Ama siz de biliyorsunuz ya İyi de güzel bir nottur.

(**Biraz düşünerek**) Ama Pekiyi dururken İyi alınır mı çocuklar, söyleyin alınır mı?

Evet... Sıra geldi numaraların ecesine... Pekiyi buyursun...

(**Sözler tekrarlanır. Görünürlerde hiç kimse yoktur. Biraz sonra içeriye beyaz önlüklü bir hizmetçi kız girer**)

Hizmetçi — Bağışlayınız amma Bayan Pekiyi biraz rahatsızmış, gelemeyecekmiş.

Öğretmen — Canım, o kadar kurum satmasın, kısa bir süre için buyursun. Onu görmek isteyenler var. Gidin söyleyin tekrar...

(**Hizmetçi kız çıkar**)

En kötü huy kibirdir çocuklar... Sakın siz onun gibi olmayın.

Hizmetçi — (**İçeriye girer**) Gelemeyecekmiş, başı ağrıyormuş...

Öğretmen — (**Öfkeli**) Aaa!.. Birçok çocuğun onu beklediğini söylemediniz mi?

Hizmetçi — Söyledim efendim amma, kesinlikle rahatsız edilmek istenmiyor.

Öğretmen — Ben öğretmenim, onun ayağına kadar gidemem. Lütfen, öğretmen rica ediyor, deyiniz.

(**Hizmetçi çıkar**)

Fazla naz iyi bir alışkanlık değil çocuklar... Evet o karnelerin süsüdür amma...

Pekiyi — (**Renkli bir yelpazeyi nazlı nazlı sallayarak, kırıtarak girer, dolaşır.**)

Öğretmen — Rahatsızlığınız nasıl oldu efendim?.. Hoşgeldiniz, bakın tüm çocuklar, analar, babalar sizi görmeye gelmişler.

Pekiyi — Evet anlıyorum... Fakat sürem çok dar...

Öğretmen — Aman ne kurumlu... Çocuklar kurum ne kadar çirkin bir şey değil mi? Alçakgönüllü olunuz hep... (Pekiyi'ye) Bağışlayınız efendim... Rahatsızlığınıza üzüldük ama...

Pekiyi — Nazlı olduğumu biliyorsunuz. Ben öyle her çocuğun karnesine girmem... Beni almak isteyen çocuk çok çalışmalı. Ben numaraların yıldızıyım. Benden üstün numara var mı efendim. Hayır diyorsunuz değil mi?

Öğretmen — Pekiyi'nin gönlünü çelmeye bakın çocuklar... Derslerinizi zamanında ve sağlıklı bir biçimde hazırlarsanız o size güle oynaya gelir. Bu kadar kurumlu görünüşü sizi korkutmasın. O, çalışkan her çocuğa koşarak gelir. Sizi de yorduğumuz için tekrar özür dileriz pek sayın Pekiyi... Hepinize teşekkürler numaralar...

(**Zayıf ve Orta kolkola girerler:**)

Zayıf - Orta — İyi günler öğretmenim... (**Çıkarlar**)

İyi — Beni anımsadığınıza çok teşekkürler öğretmenim...

Pekiyi — (**Yelpazesini nazlı nazlı sallayarak**) Ayy, rahatsızlığım daha çok arttı, keşke yatağımdan çıkmasaydım. (**Çıkar**)

Öğretmen — Hoşçakalın tüm çocuklar!..

— PERDE İNER —

SİNEMA TV

DÜNYAYI GÜLDÜREN FRANSIZ

Yılların yıpratamadığı Louis de Funes, gençlere taş çıkartıyor

Sinemada bazı filmler vardır, aradan yıllar geçmesine rağmen değerlerinden hiçbir şey kaybetmezler. Sinema salonlarına tıpkı ilk çevrildikleri yıllardaki gibi seyirci toplayabilirler. Aynı şey bazı büyük oyuncular için de geçerlidir.

Örneğin sizlere resimlerini sunduğumuz Fransız komedyen Louis de Funes bu büyük oyunculardan biridir. Yaşının hayli ilerlemiş olmasına rağmen film çevirme hızında hiçbir düşüş görülmeyen yıldız, bu tutumuyla adeta genç meslektaşlarına taş çıkarmaktadır.

Ülkemizde de birçok filmi gösterilmiş olan Funes, geçtiğimiz haftalarda yeni bir filme başladı. Senaryosu ünlü yazar Molière (Molyer)'den uyarlanan filmde, öteki rolleri Michel Galabru, Bernard Menez ve Guy Grosso paylaşıyorlar.

Yaz aylarında Fransız sinemalarında gösterilmeye başlanacak film, gerekli anlaşmalar sağlanacak olursa, ancak önümüzdeki yıllarda ülkemizde gösterilebilecek.

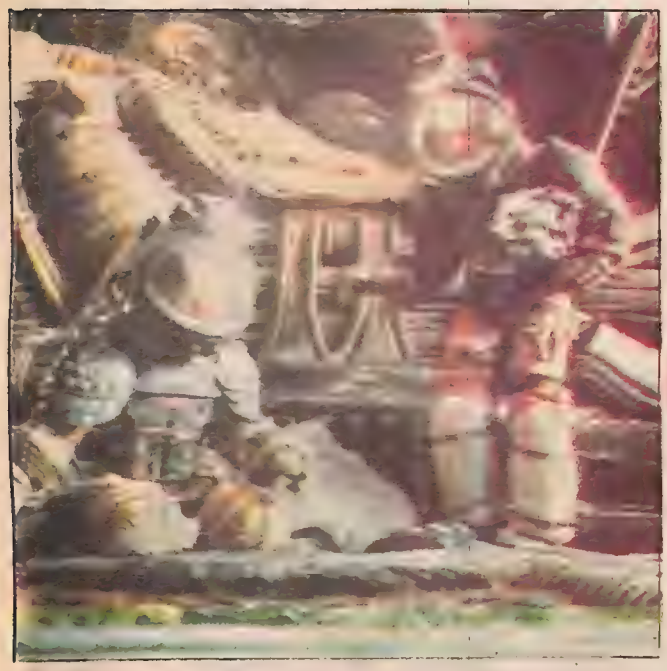

''Yıldız Savaşları'' filminden sonra, bir bilim-kurgu filmi daha hasılat rekorları kırıyor...

ALIEN
(YABANCI)

Geçtiğimiz aylarda sinemalarda gösterilen, "Yıldız Savaşları" adlı filmi sanırız birçoğunuz hatırlar. Üstün bir çekim tekniğiyle gerçekleştirilen bu bilim-kurgu filmi, sinema tarihinin en çok gelir getiren filmleri arasına girmiştir.

"Yıldızlar Savaşı" gibi üstün bir çekimle gerçekleştirilen, "Alien"in giysilerini dünyanın en ünlü kurgu-bilim ressamları çizdi.

"Yıldız Savaşları"nın bu denli ilgi görmesi üzerine, bu tip filmlerin yapımını hızlandıran sinemacılar, birkaç ay önce yeni bir bilim-kurgu filmi yarattılar.

Şu sıralarda Avrupa'da gişe rekorları kıran film, günümüzden çok sonra, bilinmeyen bir yılda geçiyor. Bir araştırma gezisine çıkan bir karakol gemisi, yarı yolda arızalanır. Bunun üzerine bilinmeyen bir gezegene inmek zorunda kalır. Gezegenden uzay gemisine giren garip bir yaratık bir süre sonra tüm gemiyi ele geçirir. Ve olaylar işte bu noktadan sonra başlar. Acaba gemi personeli bu yaratıktan kurtulup, uzay gemisini yeniden ellerine geçirebilecekler midir? Yoksa onları korkunç bir son mu beklemektedir?

Alien, ya da dilimizdeki karşılığı ile, "Yabancı", tıpkı öteki yabancı filmler gibi ancak birkaç yıl sonra ülkemizde gösterilebilecek.

BİR SORU BİR YANIT

Geçenlerde televizyonda izlediğimiz, "İnek ve Ben" isimli filmde oynayan Fernandel hakkında bilgi verebilir misiniz?
Osman Gümüş (Konya)

●

Ünlü Fransız oyuncusu Fernandel, 1903 yılında Marsilya'da doğdu. 1930 yılında sinemaya atıldı. 1970 yılına kadar birçok film çevirdi.

Ama onu asıl üne kavuşturan komedi filmleri oldu. Televizyonda izlediğimiz, "İnek ve Ben", Fernandel'in en ünlü filmlerinden biridir.

ESKİ YUNAN'DA NEYE İNANIRLARDI?

Eski Yunan'da pekçok kişi kahinlere başvururdu

ESKİ Yunanistan'daki kentler tapınakları, görkemli yapılarıyla ünlüydü. Günümüzde bu kentlerin kalıntıları hâlâ ilgi görmektedir. Eski Yunanistan'daki kentlerin en ünlüsü Delfi'ydi. Bu kent hem güzelliği hem de yapılarıyla ün salmıştı. Yunanistan'daki tüm kentlerin kendilerine ait bir tapınakları ve kutsal yerleri vardı. Ama Delfi'deki tapınak yalnız bu kentte oturanların değildi. O tapınağa Yunanistan'ın her yöresinden insanlar gelirdi. Delfi'nin nasıl kurulduğu günümüzde çözülmeyen bir sır olarak kalmıştır. Ama bu konuda çeşitli efsaneler anlatılmaktadır. Bir efsaneye göre Delfi kentini müziğin, sanatların, güneşin tanrısı Apollo kurmuştur. Ama Apollo kenti kurmadan önce Piton adlı büyük bir canavarı öldürmek zorunda kalmıştır. Ünlü tarihçi Homeros'un yazılarında ise bu kentin adı bu yüzden kayalık Piton olarak geçer. Homeros'un bu kentin ilk adını kullandığı sanılmaktadır.

Delfi'de yapılan kazılar burada çok eski bir uygarlığın varlığını kanıtlamaktadır. M.Ö. 500 yılında yapılan büyük Apollo tapınağı kentteki pek çok irili ufaklı yapının arasından görkemli bir biçimde yükseliyordu. Bu tapınak daha önce yanmış olan tapınağın yerine yapılmıştı. Tapınağın içindeki adak yerine çok uzak yerlerden krallar, yöneticiler ve halk ziyarete gelirdi. Delfi kentinin asıl ünü bu adak yerinden gelmekteydi. Adak yerinin en önemli kişisi kâhindi. Ziyaretçiler bu kâhini görürler ve ondan geleceğe ilişkin haberler sorarlardı.

Çeşitli dönemlerde çeşitli uluslar arasında görüldüğü gibi Yunanlılarda da kehanet yani geleceği tahmin etme çok önemli bir olaydı.

Savaşa girecek komutanlar, evlenecek kızlar, yolculuğa çıkacak olanlar ve pek çok kişi bu kâhinlere giderler ve yazgılarını öğrenmek isterlerdi. Bilim eski Yunan'da gelişmemiş olduğu için kehanet en önemli inançlar arasındaydı.

Delfi'de gelecekten haberleri Pythia adlı bir rahibe verirdi. Altın bir oturak yüksek bir kayanın üstüne konur ve rahibe buraya otururdu. Yerdeki bir yarıktan sürekli olarak buharlar çıkardı. Elbette bu buharlar yeraltındaki sıcak bir su akıntısından çıkıyordu. Ama eski Yunanlılar, bu sıcak su buharlarının tanrılardan geldiğine inanırlardı. Rahibe sürekli olarak burnuna sıcak buhardan çeker ve bir süre sonra kendinden geçerdi. Bu durumdayken çeşitli soruları yanıtlardı. Yardımcı rahipler ise rahibenin sözlerini dizeler halinde dizerek şiire çevirirlerdi. Böylece halkın daha iyi anlamasını sağlarlardı.

Kimi durumlarda ise kâhinin görevi ülkenin güvencesini sağlamaktı. Örneğin, Lydia Kralı Croesus'un Perslere karşı girişeceği

savaşın akıllıca olup olmayacağı konusunda sorduğu soruya karşılık olarak böyle bir harekete kalkışırsa güçlü bir imparatorluğu parçalayabileceği söylenmiştir. Croesus büyük bir yenilgiye uğradığı zaman kâhinin söyledikleri halk arasında yaygınlaşmıştır.

Delfi'deki kâhini görmeye gelenler zengin armağanlar getirirlerdi. Kâhinle görüşmeden önce çeşitli kurbanlar keserler, ayinler düzenlerlerdi. Eğer kâhinden aldıkları yanıt kendilerini memnun edersе başka armağanlar verirlerdi. Bu armağanlar genellikle savaşlardan elde edilmiş hazinelerden ve ganimetlerden alınma eşyalardı. Aslında Delfi'deki mabet geliri çok iyi olan bir işyeriydi.

Tapınağın yanında yarım daire biçiminde bir tiyatro yer alırdı. Tiyatronun basamak biçiminde yapılmış seyirci yerleri mermerdendi. Tiyatronun birkaç yüz metre ötesinde stadyum vardı. Burada her dört yılda bir şölen yapılırdı. Burada yapılan şenlikler Peloponez'de yapılan Olympia şenliğinden sonra gelirdi. Pythian şenliğinde tiyatro ve müzik yarışmaları, spor oyunları düzenlenirdi. Bu oyunlarda atletler yarışırlar, cirit atarlardı. Eski Yunan'da spor alanında geleneklerden birisi de atletlerin çıplak olarak yarışmalara katılmalarıydı. Bir başka önemli spor da araba yarışlarıydı.

Bu yarışmalar Apollo'nun onuruna düzenlenirdi. Oyunlara katılan sporcular ve sanatçılar çok iyi yetişmiş kişilerden seçilirdi. Yarışmalarda dereceye girenlere verilen ödül ise yalnızca bir defne dalıydı. Ülkenin çeşitli kentleri ve kralları adına yarışmalara sporcular gönderilir ve bu sporcular kentler adına yarışırdı. Başarılı olan sporculara memleketlerine dönüşlerinde çeşitli ödüller verilirdi.

Bütün Yunanistan'ın dinsel merkezi olmasına karşın Delfi, zaman zaman çeşitli kargaşalıklara sahne olurdu. Delfi'nin katıldığı savaşların en büyüğü M.Ö. 6. yüzyılda başgösteren Kutsal Savaşlar'dı. Delfi'ye komşu olan Krisa kenti oraya gelen hacılardan haraç aldığı için bu savaş patlak vermişti. Atina ve İsparta gibi kentler, Delfi'nin yanında yer aldılar. Krisa kentini aralarındaki birlikten çıkararak sorunu çözümlediler.

Bundan başka çeşitli kentler, Delfi üzerinde üstünlük kurmaya çalıştılar. Her şeye karşın yüzyıllar boyunca kentin bağımsızlığı ve kentteki tapınak korundu. Zaman geçtikçe Delfi'nin saygınlığı azaldı. Çeşitli yörelerden kâhinin söylediklerinin doğru olup olmadığı konusunda söylentiler yayıldı.

Delfi'deki tapınak Yunanistan'ın Roma İmparatorluğu tarafından yenilmesinden çok sonraya kadar kaldı. M.S. 385 yılında İmparator Theodosius verdiği bir buyrukla tapınaktaki kâhinin tüm yetkilerini ortadan kaldırdı.

Eski Yunan tapınaklarından birinin görünümü...

BİR AVUÇ HIRSIZ

yazan: nina bawden

10

MAVİ ÜNİFORMALI ADAM

BİR başkası ise "Dilenmek yasalara aykırıdır" diye söylendi. Bu sıra Algy'nin hafifçe titrediğini sezdim. Sonra bir erkek sesi, "Her şeyi berbat etme Edna," dedi sertçe, "Bunda kızacak bir şey yok. Yalnızca ufak bir şaka. "Bu sesi, maşrapaya atılan bir paranın çıkardığı tıkırtı izledi.

Şimdi kaldırımda müthiş bir kalabalık birikmişti. Kalabalığın dışındaki insanlar bir trafik kazası olduğunu sanmaya başlamışlardı. Bir adamın, "Çocuk yaralandı mı, bir cankurtaran çağıralım" diye bağırdığını duydum. Bu sesi müthiş bir kahkaha tufanı izledi ve kalabalık ikiye bölünerek adama yol verdi. Adam yaptığı yanlışı görerek gülmeye koyuldu. Ve Algy'nin koleksiyonuna yüklüce bir katkıda bulundu.

Bir polis memuru, "Hadi bakalım, kaldırımı boşaltın" diye söylendi. O da Algy'ye bakıyordu ama arkadaşça bir tavrı vardı. Bu eğlenceyi yarım kesmek istemezmiş gibi davranıyordu. Ayakkabımın bağını bağlıyormuş gibi yere doğru eğildim ve Algy'ye "Biraz daha idare edebileceksin" deyip, ayağa kalktım.

Ama yanılmıştım. Birden yüreğim ağzıma geldi sandım. Algy'nin annesi karşı kaldırımda yürüyordu. Henüz Algy'yi göremiyordu ama biraz sonra Algy ile aynı hizaya gelecek ve kalabalığın arasından onu seçecekti. Başka anneler olsa buna gülüp geçerdi ama Algy'nin annesinin gülmeyeceğini biliyordum.

"Algy" diye seslendim, "Algy, annen!"

Bana doğru korkuyla baktı, birden canlandı ama bacakları ve kolları uyuşmuştu. "Bacaklarım tutmuyor" diye bağırdı. Onu tutup kaldırdım. Benden uzun olmakla birlikte oldukça hafifti. Kaldırımı geçerek bir dükkânın kapısı önünde durup bize bakan polis memuruna doğru yürüdük.

Algy dükkânın vitrini önünde yere çökerek inledi. Polis bize doğru eğildi. Mavi üniformalı kocaman gövdesi caddeyle bizim aramıza girmişti şimdi. "Biraz ovala kollarını ve bacaklarını, kan dolaşımı yeniden düzelecektir," dedi. Sonra daha ciddî bir sesle, "Ve bir kez daha sizi bu şakayı yaparken yakalamayayım," dedi, "Koca caddeyi tıkadınız."

Algy'nin sermayeye iki yüz elli lira katmasıyla istediğimizden daha fazla ve güzel donanma fişekleri satın alabildik. Roketler, mumlar, atom bombaları, maytaplar ve daha neler... Ninemin arka bahçesinde oradaki dökütüleri de toplayarak kocaman bir yığın hazırladık. Sonra ninem bizi içeri çay içmeye çağırdı.

Yuvarlak masayı ocağın yakınına çekerek güzelim bir sofra hazırlamıştı. Sandviç, kurabiye, tatlı ve tuzlu çöreklerin doldurduğu tabaklar tüm masayı kaplıyordu. Bizim için limonata yapmıştı. Bunların yanına da Bay Gribble'ın o ünlü nargile suyunu hazırlayacağı bardağı, tozun durduğu kavanoz ve kaşık hazırlamıştı. "Bana çaya kadar eve döneceğini söylemişti," dedi ninem, "Bu saate kadar nerede kaldı acaba?"

"Donanma ile ilgileneceğini sanmıyorum nineciğim," dedim.

Ninem bana dargın bir bakış fırlattı, "Olabilir ama başkalarının eğlendiğini görmekten memnun olacağını sanıyorum." Sonra içini çekerek, "Artık hayatta yalnızca bunun için yaşadığını söyledi bana zavallı adam," dedi.

Ama Bay Gribble gelmedi. Pastaları, sandviçleri, masada ne varsa hepsini silip süpürdük. Yalnızca sıcak çöreklerden ikisini ninem Bay Gribble için ayırdı ve mutfaktaki fırının içine sakladı. "Sanırım ki bir hayır işi için kaldı. Biliyorum yardım elini uzatır hep yoksullar için" diye söylendi ninem.

"Peki madem mutlu olduğunu söylüyor, sen neden onun için üzülüp duruyorsun nineciğim?" diye sordum.

"Çünkü dünyada iyilikten anlayan kimse kalmadı," dedi ninem. Şimdi Bay Gribble'ın değil de kendisinin sesiyle konuşuyordu artık. "Onu beklememizi istemez, onun için biz ateşi yakalım" dedi.

Gerçekten çok güzel bir ateş olmuştu. Büyük alevler çıkararak yanıyor ve dumanlar, kıvılcımlar göğe doğru yükseliyordu. Sid ilk roketi ateşledi. Fıışşşş diye ses çıkararak roket uzaklaştı gitti. Arkasında güzelim bir renkli iz bırakmıştı. Sonra taa tepede bir çiçek gibi açıldı ve üstümüze kırmızı, mavi, yeşil ateşler yağdırdı. "Tanrım," diye söylendi ninem, "Tanrım, ne kadar güzel!"

"Ben büyüklerin ateşleri sevdiğini bilmezdim" dedi Clio ukalâ sesiyle. Ninem ondan tarafa muzip bir bakış yöneltti, "Eh, öyleyse ben de ikinci çocukluğumu yaşıyorum demektir," dedi neşeyle. Bu arada da göğe doğru fırlayan ve sonra rengârenk yıldızlara bölünen yeni bir roketi heyecanla izliyordu.

Artık hepimiz çılgınlar gibi eğleniyorduk. Gürültüden müthiş korktuğunu ileri süren Clio bile Sid'in peşinden koşarak çığlıklar atıyor ve o roketlerden birini ateşlemek için yalvarıyordu.

Artık sıra son roketimize gelmişti. Ama hiç de istediğimiz gibi ateşleyemedik. Sid, "Mutlaka geçen yıldan kalmadır" diye söylendi, "Ayrıca bu da benim son kibritimdi. Sizde hiç kibrit var mı Bayan B?"

"Çaydanlığın içinde, Fred" dedi ninem bana, "Patatesleri de getir. Artık ateş sönmeye yüz tuttu. Patatesleri içine gömebiliriz."

Mutfağa gidip kilerden patatesleri çıkardım. Sonra dolaba gidip çaydanlığı çıkardım. İçinde ninemin biriktirdiği ve tomar yaptığı sicimler, parlak ipler, birkaç pul ve bir kutu kibrit vardı. Kibriti alıp çaydanlığın kapağını kapadım. Birden aklıma bir şey geldi. Kapağı tekrar açtım, çaydanlıkta yalnızca sicimler ve pullar vardı. Yani bundan başka bir şey yoktu.

Bahçeye çıkıp kibriti Sid'e verdikten sonra nineme, "Artık paranızı bankaya mı yatırdınız nineciğim?" diye sordum.

Bu sırada son roket hiç de parlak olmayan bir biçimde ateşlenmişti. Bunun bize ötekilerden tam iki misline mal olduğunu düşünerek üzülüyordum ki ninemin, "Ne demek istiyorsun?" diye soran sesiyle kendime geldim.

Ateşin sönmeye yüz tutmuş ışığı ninemin şimdi solmuş yüzünü aydınlatıyordu, "Ne dedin sen Fred?" diye sorusunu yineledi.

Son roket de gökte parçalanıp sönmüştü. "Yalnızca sordum nineciğim" dedim. Bana her şeye burnumu soktuğum için kızmasından korktum bir an. "Kesinlikle burnumu senin işlerine sokmuyorum. Yalnızca paranın orada olmadığını görünce belki bankaya yatırmışsındır diye düşündüm," dedim.

Dönüp eve girdi. Ninemi izledim. Çaydanlığı alıp içine baktı ve "Gitmiş!" diye söylendi.

"Evet, biliyorum," dedim sevinçle ama ninemin yüzünü görünce "Ne demek istiyorsun, yoksa bilmiyor muydun?" diye sordum.

Mutfak iskemlesine çökerek ninem, evet anlamında başını salladı.

"Birisi çaldı mı?" Bunu söylerken kesinlikle böyle bir şeye inanamıyordum. Elindeki boş çaydanlıkla oturan ninemin de yüzünde buna inanmadığını söyleyen bir bakış vardı.

Ötekiler odaya doluştular. Sid, "Ne var Fred, bir şey mi oldu?" diye sordu.

"Birisi ninemin parasını almış. Hani şu kara gün için sakladığı parayı," dedim.

"Çaydanlıkta mı duruyordu?" dedi Clio. Sanki ömründe böyle saçma bir şey işitmemiş gibi davranıyordu.

"Kapa çeneni," dedi Sid. Sonra ninemin yanına geldi ve elinden çaydanlığı aldı. "Gelin içeri oturalım Bayan B." dedi. "Birisi bize güzel bir çay yapsın. Haydi Algy çaydanlığı ateşe oturt bakalım." Nineme yardım ederek oturma odasına geçirdi ve bir iskemleye oturttu. Ateşe biraz daha odun attı.

Ninem başını arkaya dayamış gözleri kapalı öylece duruyordu. Çok yaşlı ve ufalmış görünüyordu. Hepimiz çevresine dizilmiş öylece ona bakıyorduk.

"Belki de bayıldı," diye fısıldadı Rosie. "Kafasını dizlerinin arasına sokmalıyız."

Kafamı salladım. Konuşamıyordum.

"Ne kadar para vardı?" diye sordu Algy.

"Dörtbin beş yüz lira," dedim.

Sid sessizce bir ıslık çaldı.

*

"Dört bin lira" diye düzeltti ninem beni. "Bu arada beklenmedik bir masrafım oldu." Sonra da boğazına bir şey kaçmış gibi öksürdü hafiften. "Eh," dedi, "Bu bana iyi bir ders olmalı. Bu kadar parayı evde tutmamalıydım." Sesi şimdi daha gür çıkıyordu, hatta neşeli bile diyebilirim. Ama ellerini kucağında sımsıkı tutmaktan üzerlerindeki damarlar dışarı fırlamıştı.

HAFTAYA : PARA NEREDE?

yeni baskıları ÇIKTI

Milliyet
YAYINLARI

FIKRALAR

HALA MI BULAMADILAR?

Çocuk, gazete okuyan babasına yaklaştı:

-Babacığım, aritmetik dersime yardım eder misin? diye sordu.

Baba, başını kaldırıp oğluna baktı:

-Peki sor bakalım neymiş? dedi.

-Öğretmen bir dairenin alanını bulmamızı söyledi.

Babası şaşkınlıkla başını salladı:

-Hay Allah, dedi, hâlâ mı bulamadılar? Ben çocukken de hep bunu sorarlardı.

AHMET'İN AKLI

Baba:

-Ahmet sende altı ceviz olsa, üçünü ben istesem sende kaç ceviz kalır?

Ahmet:

-Altı tane kalır.

Baba:

-Nasıl olur oğlum? Sendeki cevizlerin üçünü ben istiyorum.

Ahmet:

-İstiyorsun ama babacığım ben vermiyorum ki!..

ÇALIŞKAN ÖĞRENCİ

-Selim çocuğum, bana on tane vahşi hayvan say bakalım.

-Aslan, kaplan, kurt, ayı ve altı tane yılan.

YAZISIZ

2.ANTALYA ÇOCUK ŞENLİĞİ

Adnan Yaşkeçeli

Şenlikten bir görünüş.

İkinci Antalya Çocuk Şenliği sona erdi. Antalya Sanat Şenliği'nin ikinci bölümü olarak düzenlenen 'Çocuk Şenliği'nin ilki geçen yıl düzenlenmiş ve çok beğenilmişti.

İlkokullararası resim sergileri, resim sempozyumları, pandomim gösterileri, çocuk filmleri gösterisi, tiyatro gösterisi, bando konserleri ve halk oyunları gösterisi etkinliklerinin yer aldığı şenliği belediye Kültür ve Eğitim Müdürlüğü ile Antalya Sanat Derneği ortaklaşa oluşturdular.

Çocuklararası kır koşusu, bisiklet yarışları ve uçurtma yarışı da düzenlenen 2. Antalya Çocuk Şenliği'nde yönetmenliğini Harry Booth'un yaptığı 'Dondurmacı' ve 'Boyacı' isimli İngiliz çocuk filmleri gösterildi; pandomim ise Ömer Yörük, Sururi Bal ve Halit Uzuner tarafından sahneye konuldu.

MEKTUP ARKADAŞI

Türkiye'nin her yöresinden yeni arkadaşlar edinmek ister misiniz? Bize adınızı, adresinizi, nelerle ilgilendiğinizi kısaca yazın. Bu köşede yayımlayalım...

- **BERİN GÖYER:** 11 yaşındayım, pul biriktirmeyi, müzik dinlemeyi severim. Arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Lokmacıoğlu Sok. 15/1 Pazarbaşı-ÜSKÜDAR
- **SAYIL GÜNAY:** Yaşım 12. Boş zamanlarımda kitap okur, müzik dinlerim. Ayrıca futbol oynamaktan hoşlanırım. Pul ve kart biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Alparslan Mah. Alparslan Cad. No: 6 Ula-MUĞLA
- **AYHAN SERT:** Yaşım 14. Pul, kart, kartvizit biriktiririm. Kitap okumak, öykü yazmak, bisiklete binmekten hoşlanırım. Adres: Gökmeydanı Mah. Cömert Sok. No: 4 ESKİŞEHİR
- **CEM TIĞCI:** 9 yaşındayım. Kitap okumayı ve futbol oynamayı severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Ihlamur Dere Cad. Dağıstan Ap. No: 121/2 Beşiktaş-İSTANBUL
- **ESMA EGE:** Yaşım 13. Müzik dinlemeyi ve kitap okumayı severim. Pul biriktiririm. Uzay, tarih ve denizaltı yaşamına ilgi duyarım. Adres: Karesi Mah. Zağnos Paşa Cad. No: 58 BALIKESİR
- **NALAN BENER:** 13 yaşındayım. Kitap okumayı ve müzik dinlemeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Namık Kemal Mah. 554 Sok. Ev No: 37 ADANA
- **FİLİZ BAŞER:** Yaşım 12. Yurdun her köşesinden arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Deniz kabuğu ve sigara koleksiyonlarım vardır. Adres: İmaret Mah. Turgut Reis Sok. Nur Ap. Kat: 2 No: 19 Karaman-KONYA
- **ALEV DUMLUPINAR:** 11 yaşındayım. Örgü örmeyi, müzik dinlemeyi, dans etmeyi, resim ve spor yapmayı severim, kitap okurum. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: 8. Cad. 81 Sok. No: 169 Emek-ANKARA
- **MUSA KURT:** Yaşım 13. Kitap okumayı, spor yapmayı ve müzik dinlemeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Bahçelievler Mah. Rizanur Sok. No: 6 SAMSUN
- **MEHMET ŞAKİR ASKAR:** Yaşım 13. Futbolu severim. Kibrit biriktiririm. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Üç Yıldız Koop. Evleri Yanı Murat Ap. No: 3 T.Çiftlik-İZMİT
- **HASAN ÖZÇULHA:** Yaşım 13. Pul biriktiririm, yabancı para koleksiyonu yaparım. Sinemaya gitmeyi, voleybol oynamayı severim. Adres: Yamaçlı Mah. 95 Sok. No: 36 ADANA
- **HÜSEYİN AKMAN:** Yaşım 13. Pul, kartpostal, anahtar, peçete, sakız koleksiyonları yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Şeyh Sadrettin Mah. Ambarreis Cad. Gören Ap. Kat: 2 No: 2 KONYA
- **YALIN KILIÇ:** Yaşım 15. Kitap okumayı, basketbol oynamayı ve yüzmeyi severim. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Meteoroloji Bölge Md. Lojmanı Göztepe-İSTANBUL
- **EMİRAL ÖZDEMİR:** Yaşım 15. Boş zamanlarımda kitap okur, gezer, spor yaparım. Yaşıtlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Altıağaç Mah. No: 9 00 Mamak-ANKARA
- **MİNE TÜFEKÇİ:** Yaşım 15. Müzik dinlemeyi, sinemaya gitmeyi, bisiklete ve kaykaya binmeyi severim. Anahtar, kart koleksiyonu yaparım. Çeşitli yörelerden arkadaşlarla yazışmak istiyorum. Adres: Valideçeşme Aktarlar Sok. No: 5/3 Maçka-İSTANBUL
- **CEM AKAN:** Yaşım 9. Spor yapmayı, şiir ve hikâye yazmayı çok severim. Pul ve kibrit koleksiyonu yaparım. Arkadaşlarımla yazışmak istiyorum. Adres: Şevki Çavuş Sok. No: 5 Akan Ap. Küçükyalı-İSTANBUL

OKURDAN OKURA

İLKBAHAR

İlkbahar, ilkbahar
Seni çok severiz
Kuzularla oynarız
Güleriz, eğleniriz.

Mart kapıdan baktırır
Kazma, kürek yaktırır
Nisan'da kuşlar uçar
Mayıs'ta kiraz yeriz.

Köye, kırlara gider
Koşarız, coşarız
Arkadaşlarla oyun oynarız
Güleriz, eğleniriz.

ESRA ALPER

AYDEDE

Gündüzleri çıkmayan
Bir aydede varmış.
Geceleri hemen
Yıldızlara koşarmış.

Yıldızlara çıkmazsa
Üzülüp ağlarmış.
Aydede yokken
Hiçbir yer aydınlanmazmış.

BURCU YAZICI

İLKBAHAR

İlkbahar ne güzel
Yemyeşil çayırlar
Oynar kuzular, çocuklar.

İlkbahar ne güzel.
Yemyeşil ağaçlar
Oynar küçükler, büyükler.

NACİ GENÇ

AYRILIYORUZ

Birlikte mutluyduk,
Arkadaştık hepimiz
Sevgi dolu kalbimiz
Okul bizim her şeyimiz.

İşte ayrılıyoruz şimdi
Arkadaşlarımız gitti.
Mezun olduk şimdi.
Okul bizim her şeyimiz.

Ne mutlu bize
Diploma ellerimizde
Öğretmenimiz kalbimizde
Mezun olduk şimdi biz de
Okul bizim her şeyimiz.

ZİŞAN BÖLÜKBAŞIOĞLU

OKURDAN OKURA

OKURDAN OKURA

Bu, sizin sayfanız... Şiirlerinizi, resimlerinizi, öykülerinizi, kısa yazılarınızı ve kendi fotoğraflarınızı bekliyoruz.

DOSTLUK YOLU

Düşünün bir defa
Dostum var mı diye;
Olumlu cevap aldıysanız
Çok mutlusunuz, kutlarız.

En güzel yol
Dostluk yolu
Neden bizler
Seçemeyiz bu yolu.

Dünyada dost olalım
Hayatın tadını alalım
Hepimiz mutlu olalım
Dostluğu, kutlayalım.

Kavga, ölüm olumsuz şeyler
Biz çocuklar istemiyoruz
Dostluk istiyoruz
Dünyaya duyuramıyoruz.

CANAN TOKDEMİR

SAVAŞMAK NİYE

Savaşmak niye
Niye boşuna kan dökmek
Kardeşçe yaşamak varken
Niye bu silahlar
Ölüm kusan silahlar
İnsan yaşamak için doğar
Ölmek için değil
Barış gelsin bize
Dünya dostça, kardeşçe
Barış içinde yaşasın
Atılsın silahlar,
Dağıtılsın ordular,
Batırılsın gemiler.
Dostluk varken

UĞUR BAYRAM

KIŞ VE KUŞLAR

Tatlı güzel bir uçuş
Çırpındı pencerede,
Baktım minnacık bir kuş!
Ya annesi nerede?
Aman ne de cici!
Bilseydim nedir adı?
Dadım üzgünce dedi:
"Bak! Kırılmış kanadı!"
Sahiden de kırılmış
Zavallı! Hasta biraz!
Ah bu kış! Fena kış.
Yine artık gelse yaz.

SÜLEYMAN TEKE

Resim: VAROL TOPAÇ

KİTAP

Bilgi dolu kitap.
Cahilliği sevme at.
Bilgi içine bilgi kat.
Arkadaşım kitap ve kitap.

Öğretti bana uzayı,
Dünyadaki beş kıtayı.
Dünyanın uydusu ay'ı.
Arkadaşım kitap ve kitap.

Bol bol oku kitabı.
Öğretsin sana dünyayı,
Hayvanlar kralı arslanı,
Arkadaşım kitap ve kitap.

HÜDAİ YILMAZ

SORGU

Hava çok soğumuş
Nedendir? Bilmem...
Ağaçlar kurumuş
Nedendir? Bilmem.

Rüzgâr esiyor,
İnsanlar üşüyor,
Bu mevsim geliyor,
Nedendir? Bilmem...

Dallarda yapraklar kalmadı,
Herkes yaz aylarını aradı,
Odun yok, kömür yok, yakıt yok
Nedendir? Bilmem...

ARZU TURGUT

TELEVİZYON

Siyah, beyaz bir kutu
İçi bilgi, eğlence dolu
Bazen güldürür
Bazen ağlatır
Değişik filmler de oynatır
Onu izleyerek
Tanırız her yeri
Suriye'yi, Yemen'i.

NADİDE YALÇIN

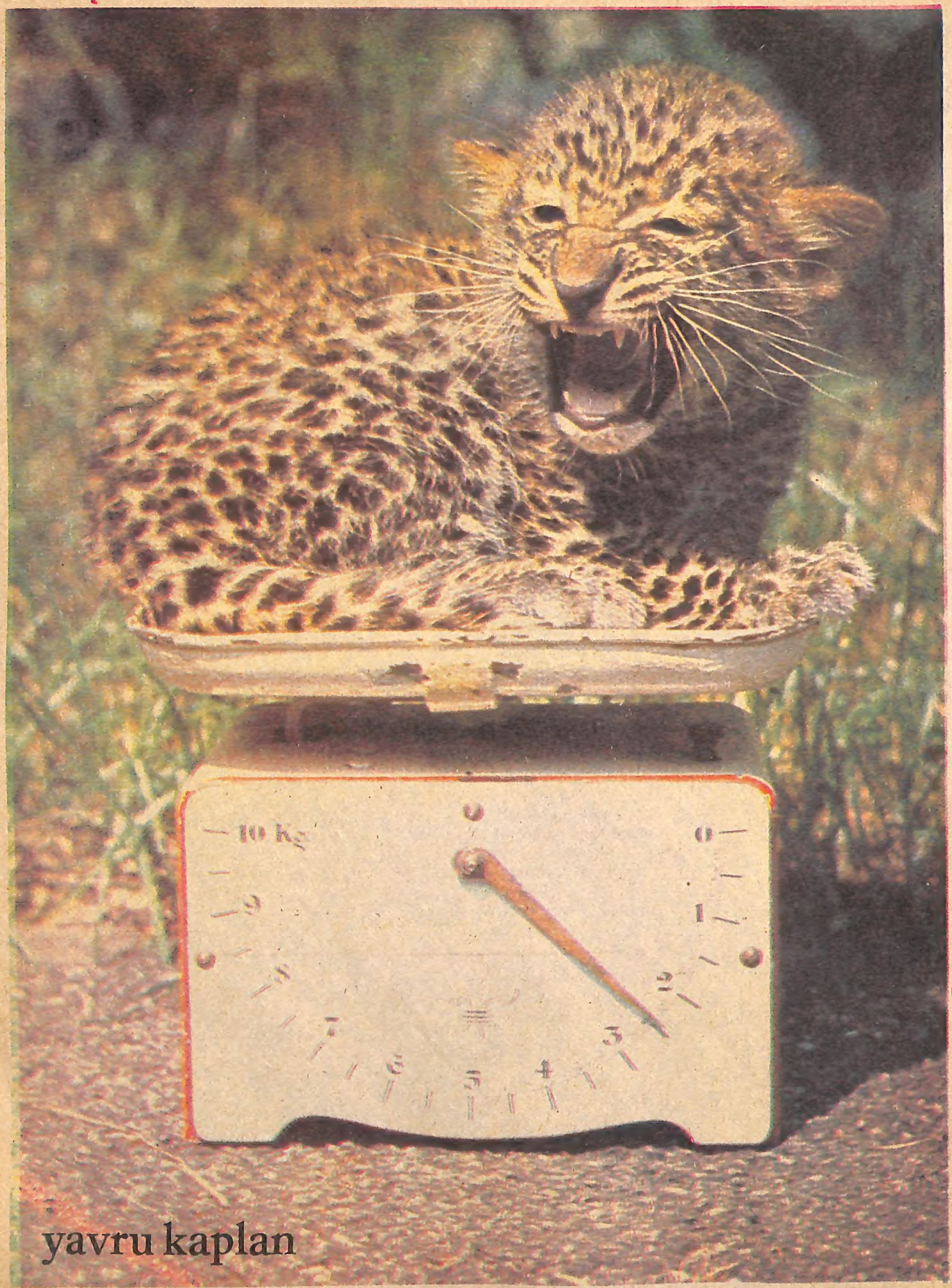

yavru kaplan

BİP®

Bip bip, bip.... bip....
Çocuklar sizinle tanışalım.
Bip benim adım.
Yeni ve üstün yapıştırıcıyım
Size biraz özelliklerimden söz edeyim.
Ambalajım, özel plastikten yapılmıştır.
Dayanıklı, esnektir.
Beni patlatamazsınız.
Kapağım tüpümün ağzını iyice kavrar.
Kapalıyken havayla temas etmem.
Bu yüzden kurumam.
İsterseniz akarım, isterseniz akmam.
İstemediğiniz yere asla bulaşmam.

Benimle zevkli çalışırsınız.
Plastik yapıştırıcıyım,
Kuruyunca şeffaflaşırım.
Bundan sonra birlikte olacağız.
Pamuk Prenses ve Yedi Cücelerim'den
dilediğinizi alın.
Masal serisini tamamlayın.
Boşalan tüplerimi sakın atmayın.
Birlikte neler neler oynayacağız.

BİP
"yeni ve üstün yapıştırıcı"

DENGE A.Ş. Abdülhakhamit Cad. 16/5 TAKSİM Tel: 44 64 24-43 70 12-44 61 36

yeni

SUPERMAN©

BALONLU ÇİKLET

Karikatürü
Balonu
Tadı

SUPER

SUPERMAN'in yepyeni serüvenleri
SUPERMAN çikletlerinde!

ADA